Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI
Seria II-a
Nr. 1980
Marți 13 septembrie 1955
4 pagini
20 bani

INTRECEREA CONSTRUCTORILOR PRIMELOR AUTOBUZE ROMINEȘTI

Ciocanele tinichigiilor care bat asurzitor, luminile orbitoare ale aparatelor de sudură cu miile de scîntei ce sar în toate direcțiile, fierăstraiele și rindelele tîmplarilor, mirosul dulceag emanat de aparatele duco, forfota muncitorilor, toate îți arată că aici se muncește intens.

Inginerul Vrteli Petar îți arată cu mîndrie cum merge munca în secția pe care o conduce, secția de autobuze. Mîndria lui e justificată. Inginerul Vrteli, de altfel, nu e deloc un om mîndru. E un tînăr vesel, iubit de muncitori, dar... de teama căruia știu toți chiulangii.

La uzinele „Mao-Țze-dun" din Capitală întrecerea e în toi, mereu mai îndîrjită. Nici nu și-ar putea închipui cum să muncească Iordache Dumitru, dacă n-ar fi în întrecere cu Dumitru Simion, tot așa cum echipa lor condusă de tov. Oprescu Alexandru de aici de la decorații interioare se întrece cu echipa lui Stocec Ion care lucrează la acoperișul autobuzelor. Întrecerea aceasta a scos la iveală o serie de inovații și inițiative care nu numai că au făcut ca uzina să-și depășească angajamentul luat, acela de a da statului acumulări socialiste de peste 1.500.000 lei, dar au influențat și asupra prețului de cost al noilor produse. Autobuzele romînești pe care le construiesc muncitorii sectorului în prezent sînt mult schimbate față de prototip. Așa de pildă, s-a schimbat forma măștii din față, s-au făcut noi suporturi metalice pentru lanterne, iar geamurile autobuzului, atît cele laterale cît și cele de la parbriz, sînt prinse acum și cu o serie de clame pentru a nu mai trepida. Dar cea mai importantă inovație adusă autobuzului romînesc este aceia a inginerului Vrteli de a se înlocui decorațiile exterioare aplicate, cu altele presate.

În hala mare, în rînduri de cîte patru, autobuzele trec de la o operație la alta și apoi sînt duse la secția de finisaj unde se montează tapițeria, se dă ultima vopsea și se scriu numerele de circulație.

Aici îl găsești și pe utemistul Bucur Adrian care face ultimele verificări ale instalației pneumatice de deschidere a ușilor, și pe tînărul Costache Vasile care răspunde de montatul geamurilor.

Inginerul Vrteli îi întreabă pe toți:

— Cum stăm cu angajamentele?

— Bine tovarășe inginer!

Sudorul utemist Dumitru Constantin adăugă însă:

— Facem suta, dar ce faceți cu chiulangiii? Mult o să-i mai ținem în mijlocul nostru?

Are dreptate Dumitru Constantin. Mai există printre cei de aici și oameni ca „Marinică", cum sînt Lefteriu Traian și Anghel Gheorghe, care au multe absențe nemotivate. Ba mai mult, Lefteriu a venit două zile la uzină, a pontat fișa și a plecat în oraș.

Astăzi însă muncitorii din echipă și apoi șeful secției i-au trimis să-și caute de chiuleală în altă parte.

La secția de autobuze a uzinelor „Mao-Țze-dun" se lucrează intens. Primul autobuz cu decorațiile exterioare presate, este de-acum gata. El s-a alăturat celorlalte care vor pleca deîndată în rodaj. În curînd nu numai cetățenii din București, dar și cei din Ploești și din alte orașe, vor putea circula cu noile autobuze romînești.

GH. ANGELESCU

Alegerile organelor conducătoare U.T.M. din școli și facultăți

IN ACESTE ZILE de început a unui nou an școlar, organizațiile U.T.M. din școli și facultăți desfășoară o largă muncă de pregătire a alegerilor organelor conducătoare U.T.M. A devenit o bună obișnuință practica alegerii — încă din primele săptămîni ale deschiderii cursurilor școlare și universitare — a noilor organe conducătoare U.T.M. capabile să organizeze și să conducă cu competență activitatea multilaterală a utemiștilor din școli și din institutele de învățămînt superior. Desfășurate la un înalt nivel, adunările generale de alegeri pot contribui la ridicarea nivelului muncii de învățătură, la educarea elevilor și studenților în spiritul patriotismului socialist, al unei discipline conștiente, a respectului față de cadrele didactice.

În pregătirea noilor alegeri, organizațiile U.T.M. din școli și facultăți au în vedere experiența dobîndită în cursul anului școlar trecut. Punînd în centrul activității lor educarea elevilor și studenților în spiritul unei atitudini juste față de învățătură, organizațiile U.T.M. din școli și facultăți au obținut unele succese însemnate. Astfel, la Institutul de petrol și gaze, organizația U.T.M. a fostului an III de la Facultatea de ingineri economiști a desfășurat o asemenea activitate în cursul anului universitar trecut încît la sesiunea de examene toți studenții au fost declarați promovați, cei mai mulți dintre ei primind calificative superioare. Exemplul acesta nu este izolat. Rezultatele sesiunii de examene din vară au dovedit creșterea spiritului de răspundere al elevilor și studenților față de procesul de învățămînt. Este neîndoielnic că asemenea rezultate n-ar fi fost posibile fără contribuția de seamă a organizațiilor U.T.M. care au îndrumat cu interes activitatea atît a utemiștilor cît și a neutemiștilor spre îndeplinirea celei mai importante sarcini: învățătura.

Nu poate fi trecută totuși cu vederea situația creată în unele școli și instituții de învățămînt superior unde unii activiști ai U.T.M. în loc să mobilizeze pe elevi sau studenți la lupta pentru însușirea cunoștințelor au încetat ei înșiși de a mai fi exemple bune. Un asemenea caz s-a petrecut la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" unde studenta Polenciuc Viorica, secretara biroului U.T.M. din anul I, a neglijat învățătura ajungînd în situația de a rămîne corigentă la sfîrșitul anului. Acest exemplu arată că acolo unde exigența utemiștilor a fost slabă, în organele conducătoare U.T.M. au fost alese elemente necorespunzătoare, slabe la învățătură sau indisciplinate, lipsite de capacitatea de a insufla masei tineretului studios dorința de a-și însuși cunoștințele necesare.

Pe baza indicațiilor C.C. al U.T.M., în acest an alegerile se desfășoară între 10 septembrie—25 octombrie. Această perioadă trebuie să constituie prilejul unei analize a felului cum s-au preocupat organizațiile U.T.M. de ridicarea nivelului muncii la învățătură de întărirea disciplinei în rîndul elevilor și studenților. Este necesar ca dările de seamă să cuprindă o apreciere critică și autocritică temeinică asupra activității organizațiilor U.T.M. Intocmirea cu simț de răspundere a dărilor de seamă constituie garanția desfășurării unor discuții rodnice, la care să fie atrasă masa largă a studenților, discuții care să poarte în ele germenul măsurilor de viitor necesare îmbunătățirii muncii. De la început, prin darea de seamă, atenția utemiștilor să fie orientată spre una sau două probleme esențiale ale muncii din școala sau facultatea respectivă, de pildă, învățătura, sprijinul dat cadrelor didactice în educarea tineretului studios etc.

O mare atenție trebuie acordată felului cum se vor face propunerile pentru viitorii membri ai organelor de conducere U.T.M. In fruntea organelor de conducere să se afle acei elevi studenți sau tinere cadre didactice care prin întreaga lor activitate profesională, prin atitudinea lor morală și-au cîștigat prestigiu și respect în rîndurile utemiștilor. Fiecare candidatură să fie judecată cu simț de răspundere și exigența în lumina îndatoririlor care revin unui tînăr studios venit pe băncile școlii sau facultății. Acele cadre care au dovedit în cursul anului trecut capacități organizatorice și interes pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate, ajutate cu dragoste să-și vadă lipsurile, pot căpăta din nou încrederea utemiștilor atunci cînd faptele lor anterioare prezintă o garanție sigură că vor munci cu interes și spirit de răspundere și în noul an școlar.

Sarcini mari stau azi în fața organizațiilor U. T. M. din școli și facultăți. Ele trebuie să facă dovada maturității lor, a prestigiului căpătat de-a lungul anilor prin organizarea în așa fel a adunărilor de alegeri încît acestea să constituie un mijloc de seamă în îmbunătățirea muncii de învățătură, și întărirea disciplinei în rîndul masei de elevi și studenți.

S.M.T.-Hagieni a primit Steagul de fruntaș pe țară

CONSTANȚA (de la redacția ziarului „Dobrogea Nouă"). — În dimineața zilei de 11 septembrie a. c. a avut loc festivitatea înmînării steagului de fruntaș pe țară în campania de primăvară S. M. T.-ului Hagieni. La înmînarea steagului au participat mecanizatorii din stațiune precum și numeroși invitați din unitățile agricole și satele pe care le deservește stațiunea Hagieni. Din darea de seamă ținută de tovarășul I. Cernica, directorul S.M.T.-Hagieni, s-au desprins fapte care arată cum s-a dezvoltat acest S.M.T. din anul 1948 cînd a luat ființă. Acum stațiunea lucrează la 7 gospodării colective, 5 întovărășiri și la un număr însemnat de țărani muncitori cu gospodării individuale. 95 la sută din cadrele acestui S.M.T. sînt cadre crescute în stațiune, în majoritate fii de colectiviști din părțile acestea.

În campania de primăvară a acestui an, S.M.T.-ul a avut în plan 7.546 hantri. Datorită însă măsurilor luate s-au realizat 15.977 hantri, depășindu-se cu 89 la sută planul global de producție, precum și pe feluri de lucrări.

Printre brigăzi, cea mai bună a fost brigada a 17-a condusă de priceputul mecanizator I. Budu, care a realizat cu 5 tractoare K.D.-35 ce au lucrat numai cu schimbul I, 2.020 hantri, ceea ce, față de 660 hantri prevăzuți în plan, înseamnă o depășire de 307 la sută. Au mai fost evidențiate brigada condusă de V. Mușat cu 275 la sută, cea a lui V. Mărăcine cu 248 la sută și altele.

Numărul tractoriștilor în S.M.T.-Hagieni e destul de mare. Pe primul loc însă se situează Dumitru Fotă, membru în comitetul organizației de bază U.T.M care a realizat 526 hantri în campania de primăvară față de 123 hantri prevăzuți in plan. Iordache Ion 351 la sută, Dumitru Ciobanu 314 la sută și tractoristele Profira Ursu și Florica Pricop.

În campania de vară, mecanizatorii de aici au, de asemenea, însemnate realizări. Pînă la această dată, ei au depășit planul cu 22,65 la sută.

După înmînarea steagului a avut loc o demonstrație practică a inițiativei mecanizatorului I. Antonovici, de alimentare prin filtre a tractorului, care va fi curînd generalizată pe întreaga țară.

Sărbătorirea zilei pompierilor

Luni seara a avut loc în sala Patria adunarea festivă pentru sărbătorirea „Zilei de 13 septembrie — Ziua pompierilor din R.P.R.".

In prezidiul adunării au luat loc: general maior Ioan Șerb, colonel N. Iani, Șt. Deutch, Constantin Boroneț, colonel Pamfil Tatu, locotenent colonel C. Nicoară și alții.

Au participat militari ai Forțelor Armate, reprezentanți ai unităților militare și formațiunilor civile de pază contra incendiilor, oameni ai muncii.

Adunarea a fost deschisă de general maior I. Șerb, locțiitor al ministrului Afacerilor Interne.

Despre însemnătatea zilei de „13 Septembrie — Ziua pompierilor din R.P.R." a vorbit colonel Pamfil Tatu.

A avut loc apoi un program artistic prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne.

(Agerpres)

Pentru o bază furajeră abundentă

Porumbul furajer trebuie recoltat repede și bine, pentru a se asigura nutreț de bună calitate animalelor pe timpul iernii. De aceea muncitorii, tehnicienii și inginerii de la gospodăria de stat Aradul Nou, regiunea Arad, s-au gîndit ce mașini vor putea să folosească în acest scop. Transformînd o autocombină sovietică de recoltat cereale, ei au reușit s-o adapteze la recoltatul porumbului furajer.

In fotografie: Pe ogoarele gospodăriei, combinerul utemist Vasile Motocea recoltează porumbul furajer cu ajutorul combinei transformate.

Foto: AGERPRES

Insămînțări în miriște

MIHĂILEȘTI — (De la corespondentul nostru).

Peste 2400 de hectare au fost însămînțate în vara acestui an cu porumb furajer în raionul Mihăilești, regiunea București, îndată după dezmiriștit. Țăranii muncitori din comunele Stoenești, Slobozia, Crovu, folosind metoda culturilor duble, au însămînțat suprafețe mari cu porumb furajer. Ei și-au asigurat astfel nutreț suficient pentru hrana vitelor.

★

Pe lîngă legumicultură, ocupația lor de bază, țăranii muncitori din raionul Mihăilești se ocupă și de creșterea vitelor. De aceea după îndrumarea zootehnicienilor, țăranii muncitori însilozează porumb furajer pentru a avea la iarnă nutreț de bună calitate.

Fermele gospodăriilor agricole colective care se dezvoltă din ce în ce mai mult au nevoie iarna de o cantitate mare de nutreț. De aceea au luat ființă silozuri pe lîngă gospodăriile agricole colective. În primul rînd gospodăriile agricole colective din Gornenți, Grădinari, Letca Veche, Rușii lui Asan și altele au și însilozat de acum porumbul. Acțiunea de însilozare a porumbului se extinde și la țăranii muncitori cu gospodării individuale. Zootehnicienii au pornit să lămurească pe țăranii muncitori de necesitatea silozurilor. Astfel, în comunele Dărăști și Crovu zeci de țărani muncitori au contribuit la alcătuirea silozurilor.

Această acțiune continuă să se extindă în toate comunele din raionul Mihăilești.

Insilozează porumbul

Muncitorii din gospodăriile de stat, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Cluj au început să însilozeze porumbul furajer. La gospodăria agricolă de stat din Cojocna, s-au însilozat pînă acum 250 tone de porumb furajer, iar la gospodăria agricolă de stat din Cluj, 100 tone de furaje. Însemnate cantități de furaje au fost însilozate și la gospodăriile de stat din Luduș, Bădeni Cămărașu. La aceste gospodării s-a asigurat pentru fiecare vacă, în afară de sfeclă furajeră, cîte 3.000—4.000 kg. porumb.

La gospodăriile colective din regiune s-au pregătit pînă acum 57 de silozuri cu o capacitate de 2.650 tone, iar alte 34 silozuri de cîte 2—3 vagoane sînt în curs de construcție.

Un mare număr de silozuri au fost pregătite de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

O activitate pilduitoare

Prin folosirea nutrețului murat în hrana vacilor de lapte, la gospodăria agricolă de stat din Cotușca, regiunea Suceava, s-a obținut anul trecut o producție sporită de lapte. De la vacile hrănite cu nutrețuri murate, brigada condusă de Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, a obținut 4 vagoane de lapte peste plan.

Muncitorii de la această gospodărie de stat au însămînțat în acest an 63 ha. cu porumb pentru siloz — cu 21 ha. mai mult decît au însămînțat anul trecut. În afară de porumb, muncitorii de la Cotușca vor mai însiloza în acest an colete de sfeclă, plante din flora spontană, ultima coasă de lucernă și trifoi, precum și 1.600 tone alte plante de nutreț. De asemenea, ei vor însiloza în acest an porumb știuleți pentru hrana a 2.000 de oi și 7.000 de scroafe.

Pentru însilozarea la timp și în bune condiții a nutrețurilor, muncitorii au luat din vreme măsurile necesare. Astfel, au fost construite 10 silozuri de beton cu o capacitate de 208 tone, iar la secția Bivol a gospodăriei de stat s-au făcut 5 gropi pentru însilozat, cu o capacitate de 4 vagoane fiecare și alte gropi de cîte 1—2 vagoane. Mecanicii Ștefan Siia, Ion Popescu și Gh. Băhăianțu au construit dintr-o batoză veche o tocătoare de nutreț care, acționată de tractor, toacă 4 vagoane în 10 ore, de patru ori mai mult decît o tocătoare obișnuită.

Zilele acestea muncitorii de la gospodăria de stat din Cotușca au început însilozarea nutrețurilor. În scurt timp au și însilozat peste 300 tone porumb furajer.

Și muncitorii din celelalte gospodării de stat din regiunea Suceava au pregătit însilozarea nutrețurilor.

(Agerpres)

Decernarea Steagurilor roșii unor întreprinderi industriale fruntașe din țară

Zilele trecute, a avut loc decernarea Steagurilor roșii de producție ale Ministerului Industriei Ușoare și ale C.C. al sindicatului muncitorilor din industria ușoară întreprinderilor fruntașe pe ramuri de producție pe semestrul I al anului 1955

● In sectorul de confecții, Steagul roșu de producție a revenit pentru a 7-a oară fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, al cărei colectiv a realizat sarcinile valorice ale planului pe semestrul I în proporție de 102.5 la sută, sporind productivitatea muncii cu 1,6 la sută.

● În sectorul mătase, Steagul roșu de producție de întreprindere fruntașă pe ramură l-a primit întreprinderea „Țesătoriile Reunite" din București, care și-a depășit planul pe semestrul I cu 4 la sută la valoarea producției globale.

● Fabrica „Vitrometan" din Mediaș a primit Steagul roșu de producție de întreprindere fruntașă în ramura sticlă și ceramică fină. In semestrul I al anului 1955, muncitorii acestei întreprinderi au dat peste plan 750 tone de articole de sticlărie și au realizat 21 modele noi de articole de sticlărie pentru parfumerie și 8 articole de sticlărie pentru menaj.

● Fruntașă în ramura lînă este întreprinderea „Proletarul" din Bacău care a îndeplinit planul producției globale pe semestrul I în proporție de 108,8 la sută.

PE TERENURILE DE SPORT

PRIMELE VICTORII DE LA POLIGONUL TUNARI

Una din echipele de trăgători din lotul Uniunii Sovietice.

Primele focuri de armă au rupt liniștea dimineții de 11 septembrie 1955. Au început campionatele europene de tir. Maeștrii tragerilor precise din numeroase țări ale Europei au pornit marea întrecere pentru titlurile de campioni europeni.

Steagurile țărilor participante, unduind în bătaia vîntului, dau poligonului un aspect sărbătoresc.

De obicei la asemenea întreceri, participanții dau semne de nervozitate și nerăbdare; aici însă e cu totul altceva. De altfel, la ce ar folosi nervii într-o întrecere de tir? Pădurea, încă verde, iarba crescută din belșug, ciripitul vesel al păsărilor trezite cam devreme din somn — au o influență binefăcătoare asupra concurenților.

Pe linia de tragere, în proba de armă militară 60 de focuri au pășit primii concurenți. Detunăturile sînt multiplicate de ecoul pădurii și se pierd undeva departe...

PRIMA ÎNTRECERE, PRIMII CAMPIONI AI EUROPEI

După ce fiecare concurent a tras cele 60 de focuri în proba de armă militară, individual, titlul de campion și recordman european i-a revenit trăgătorului elvețian E. Schmidt care a totalizat 531 de puncte.

Echipa Uniunii Sovietice, formată din I. Novojilov, V. Krîsnevski, P. Peromotin, B. Pereberin și V. Golovin a cîștigat titlul de echipă campioană a Europei, demonstrînd încă odată o înaltă măiestrie în arta tragerilor precise.

Demn de remarcat este faptul că cele 2.633 de puncte realizate de echipa Uniunii Sovietice depășesc cu 26 de puncte recordul mondial al acestei probe, record stabilit încă în 1939 de echipa Elveției.

Pe următoarele locuri s-au clasat echipele: Elveției cu 2.603 puncte, Suediei cu 2.575 puncte etc. Echipa reprezentativă a țării noastre a ocupat locul 7 cu 2.276 puncte. Dacă în proba de armă militară reprezentanții noștri nu au obținut rezultate prea strălucite, în proba de pistol viteză și la talere aruncate din șanț sînt prezenți în lupta pentru ocuparea primului loc. După prima manșă, la proba de pistol viteză, Marin Dochiliță se află în fruntea concurenților la această probă cu excepționalul rezultat de 294 puncte din 300 posibile, iar la proba de talere aruncate din șanț, Marcel Vasiliu cu 97 talere sparte din 100 se situează pe primul loc în întrecerea cu cei 42 taleriști participanți.

La pistol viteză echipa Uniunii Sovietice se dovedește și de această dată cea mai bună. După prima manșă, trăgătorii sovietici au un avans de 21 puncte față de echipa Finlandei care o urmează. De asemenea, în proba de pistol viteză, trăgătorii sovietici sînt prezenți în lupta pentru primul loc, ei clasîndu-se imediat după reprezentantul nostru Marin Dochiliță.

Un moment emoționant. O tînără din lotul de tir al R. P. F. Iugoslavia schimbă insigna cu un sportiv suedez.

INSIGNA DE MAESTRU TRĂGĂTOR ȘI... UN RECORD AL LUMII

În poligonul de la Tunari au continuat întrecerile pentru înaltul titlu de maestru trăgător. Duminică s-au executat tragerile în proba de „meci englez". Și cu această ocazie a ieșit la iveală înalta măiestrie a participanților ținînd seama că 44 din cei 88 de concurenți au îndeplinit baremul de 592 de puncte cucerind înalta distincție.

Trăgătorul sovietic Boris Pereberin, pe lîngă titlul de maestru trăgător pe care l-a cucerit, a stabilit un nou record mondial al probei. Cele 30 focuri pe care le-a tras de la 100 de metri au mers cu o precizie matematică în „inima" cercului 10, totalizînd 599 de puncte, performanță care întrece cu un punct recordul mondial.

Întrecerile de la Tunari continuă.

Campionatul republican individual de atletism

La Cluj au continuat întrecerile din cadrul campionatului republican individual de atletism. Printre cele mai bune rezultate se situează desigur și cel obținut de atleta Ana Roth (Dinamo) care a aruncat greutatea la 13,94 m. stabilind un nou record republican al acestei probe. De asemenea merită evidențiate rezultatele obținute de atleții: Dumitru Constantin (Locomotiva) care a aruncat ciocanul la 57.30 m., Ion Opriș (Dinamo), care a parcurs distanța de 110 m. garduri în 14.5 secunde, Alexandru Merică (Dinamo), care s-a clasat primul la săritura în înălțime cu 1.97 m — înaintea lui Ioan Söter, campionul pe anul trecut al acestei probe — și alții, care au cucerit totodată și titlul de campion al țării pe anul 1955.

Dacă la majoritatea probelor, rezultatele obținute au fost satisfăcătoare, la probele de ștafetă 4×100 m. femei și 4×400 m. femei, rezultatele înregistrate de echipa asociației Metalul și respectiv a asociației Știința, au fost foarte slabe, fapt pentru care nu au primit titlul de echipe campioane. Atît antrenorii celor două echipe cît și atletele respective trebuie să acorde o mai mare atenție pregătirii lor fizice, astfel ca în scurtă vreme să poată nu numai îndeplini norma de campion, dar s-o și depășească.

Succesul canotorilor dinamoviști

Duminică, lacul Snagov a fost din nou cuprins de freamătul întrecerilor nautice. Numeroasele echipe participante la campionatul republican de caiac și canoe din anul acesta s-au prezentat mult mai bine pregătite din punct de vedere fizic și au luptat pentru cucerirea primelor locuri cu o voință rar întîlnită.

Ca și în anii trecuți, sportivii asociației Dinamo au dominat întrecerile, clasîndu-se pe primele locuri în probele la care au participat și scoțînd în evidență buna lor pregătire.

E de ajuns să amintim că din cele 9 probe de viteză desfășurate duminică, 6 au fost cîștigate de sportivii dinamoviști, care au adus asociației lor încă 6 titluri de campioni republicani.

Iată cîteva rezultate tehnice înregistrate:

Caiac 1 băieți 1000 m. M. Anastasescu (Dinamo București) 4:34.5; Caiac 1 fete 500 m Alexandrina Anastasescu (Dinamo Buc.) 2:42.84; Canoe 1 băieți 1000 m. S. Ismailciuc (Dinamo Buc.) 5:13.7. Caiac 2 băieți 1000 m. 1. I. Săndulescu, S. Andreescu (Dinamo București) 4:13.6

De ce succesele n-au fost cele dorite

Duminică au luat sfîrșit la Ștrandul Tineretului din Capitală, campionatele republicane de înot pentru seniori. Întrecerile nu s-au ridicat la un înalt nivel, așa cum ar trebui să fie la cea mai importantă competiție internă. Aceasta pune în mod serios problema felului în care antrenorii noștri își planifică aducerea în formă a înotătorilor. Campionatele republicane de înot din acest an au mai ridicat și alte probleme, bunăoară aceea a nivelului îngrijorător de slab al participanților la anumite probe. La 100 și 200 m. spate bărbați și femei, 200 m. fluture femei și 400 m. liber femei nu s-au putut acorda titlurile de campioni ai R.P.R. deoarece cîștigătorii n-au reușit să obțină o performanță egală sau mai bună decît norma necesară pentru categoria I de clasificare sportivă la înot. Probele de spate în special sînt un punct nevralgic al natației noastre.

O altă problemă deosebit de importantă este aceea a ridicării de noi cadre. Din păcate, nici din acest punct de vedere campionatele n-au adus ceva nou. Au fost totuși remarcate cîteva elemente talentate în probele feminine: H. Rotsching (Lugoj), E. Nagy (Cluj), M. Kiss (Tg-Mureș). După cum se vede Bucureștiul — deși are cele mai bune condiții de antrenament — nu-i prezent pe această listă.

Și sub raport organizatoric au existat multe lipsuri. Dacă în ce privește desfășurarea pur tehnică a probelor și arbitrajul lucrurile au mers bine, în schimb nu s-a făcut nimic pentru a se da un cadru festiv acestor întreceri pentru titlul de campion al țării. A lipsit pînă și modesta tribună care se monta cu prilejul competițiilor mai importante.

N. BLIDARU
antrenor de înot

O leacă de agrotehnică

Octavian Culcean e secretar al organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă.

Dacă îl întîlnești cu treburi pe la oraș, la Satu Mare și îl întrebi de unde e, el îți răspunde scurt:

— Din Culciu Mic, tovarășe!

— Și... porți numele comunei?

— D-apăi jumătate de sat poartă numele ăsta...

Pe colectiviștii din Culciu Mic, dintre care mulți poartă numele comunei lor, de la un timp încoace îi roade ambiția să mai adauge unul: acela de fruntaș al recoltelor bogate.

De cînd a pornit această întrecere între ei, cei mai vîrstnici glăsuiesc cu necaz:

— Iar ne-au luat-o tinerii înainte. Trebuie să ne ținem bine pe urmele lor. Altfel, ajungem de risul satului.

Într-adevăr, vîrstnicii nu glumesc. În cei tineri ei au găsit un „adversar" serios. De multe ori nici nu mijesc bine zorile că tinerii au și dispărut de acasă. Dacă te scoli atunci cînd vitele pleacă la cireadă, apoi fără îndoială că vei găsi și cîteva care să te mire. Cei tineri sînt de mult la arie, pe cîmp, sau cine mai știe pe unde. În orice caz — sînt la treabă. Uite-așa te pomenești, la sfîrșit de săptămînă, cu cele două brigăzi de tineret că pășesc, pe graficul din club, în frunte. „Capul fruntașilor" e numai secretarul organizației de bază U.T.M. Adică vorba vine „ai capul răsfățitor". În ochii celor vîrstnici el e un băiat harnic și priceput. Ce dacă le-o ia înainte? Asta înseamnă că-i fecior harnic și de nădejde...

E drept, că toate nu le poate face el. Însă tovarășul președinte, Gavril Culcean și tovarășul secretar al organizației de partid, Paul Culcean, l-au ajutat la tot pasul. În deosebi tovarășul președinte. El a avut o influență destul de mare asupra lui Octavian.

În acest an, după pilda tinerilor de la Agriș, tinerii colectiviști din Culciu Mic și-au luat angajamente îndrăznețe. Dar! Fiecare brigadă prin aplicarea plivitului de două-trei ori la grîu și celelalte păioase, prin executarea a patra prașile la porumb, în afară de copilit și polenizarea suplimentară artificială, luptă pentru o recoltă de grîu de 1900 kg. la hectar și 3000 kg. porumb boabe. Cei trecuți de anii tinereții, le-au urat „noroc bun" în treaba asta și le-au spus că tot nu or reuși să-i întreacă pe ei.

Realitatea însă a dovedit că tineretul nu a spus vorbe goale. Pe cele 80 de hectare cu grîu și cele 48 de hectare cu porumb tineretului zi de zi brigăzile de tineret conduse de Alexe Nagy și Anton Boroș. Octavian Culcean lucrează în brigada a doua condusă de Boroș. Exemplul său a fost repede urmat și de alții. Cum? Care exemplu? Ei, așa au întrebat și cei vîrstnici la început:

— Cîte norme ai făcut azi?

— Două. Mîine și alții vor avea cîte două norme.

— Vezi să nu! răspundeau încă vîrstnicii.

A doua zi pe-nserat vîrstnicii se interesau din nou de munca tinerilor. Și azi așa, mîine la fel. 20 de utemiști au ajuns să facă, zi la zi cîte două norme. Printre ei sînt și Csomoy Karol, Kerekes Marin, Ela Nagy cît și nu mai știu cîți Culceni. Acesta era exemplul lui Octavian Culcean — două norme pe zi. Și, la asemenea muncă, bucatele de pe cîmp au început să nu se mai teamă nici de buruieni și nici de ploile abundente. Buruienile erau smulse de îndată ce apăreau în lanuri, iar apa se scurgea pe șanțuri anume săpate, pentru a nu distruge recolta.

Au trecut multe zile, multe săptămîni de atunci. S-a trecut și la alte munci — de recoltare, treieriș și însilozare. Acum cîtva timp colectiviștii au terminat treierișul. Pe fiecare hectar cu grîu au obținut cîte 2.000 kg. boabe, iar de pe fiecare hectar cu orz de toamnă, cîte 2.100 kg. Boabe de toată frumusețea! Hambarele sînt pline... Porumbul căruia i-au fost aplicate cîteva metode agrotehnice înaintate — însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat, copilitul, polenizarea suplimentară artificială — în afara prașilelor repetate, promite o recoltă de peste 3000 kg. boabe la hectar. Cadrul asolamentelor, acesta se înalță la peste un metru.

*

Țăranii muncitori cu gospodării individuale privesc cu uimire și cu respect realizările colectiviștilor. Pe pămînturile lor, recolta nu-i ca a colectiviștilor...

— Ei, da! E adevărat! altfel se muncește pămîntul în colectiv — recunosc ei, convinși de acest adevăr.

...Pe drum, Octavian Culcean a fost oprit de-un tînăr din sat. Au început să stea de vorbă prietenește. Printre altele, Gheorghe al Ioanei Culcean aduce vorba și de bucate.

— Cît ați primit, Octaviane, anul trecut pentru treabă de o zi?

— Pentru o zi-muncă? drept să-ți spun, [illegible]

— Fie! — hotărî Gheorghe.

— Apăi — continuă Octavian — două kile și șapte sute de grîu și 12 kile de porumb.

— Și anul ăsta?

— Anul ăsta stăm și mai bine. Vom avea cîte 4 kile de grîu și vreo 13 kile de porumb.

— Mare prostie făcut-am...

— De ce, Gheorghe?

— Trăbuia să intru și eu...

— Ei, las, că nu-i tîrziu nici acum — zîmbi Octavian, bătîndu-și prietenul pe umăr.

— Ascultă Octaviane! Te-oi mai întreba un lucru, dacă nu ți-a fi cu supărare.

— Întreabă Gheorghe...

— Ce-ați făcut voi cu porumbul, de-i așa minunat?

— Apăi, ce să-ți vorbesc Gheorghe, la, am aplicat și noi „o leacă" de agrotehnică...

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

CA SĂ FIE...

A venit în sat și a stat două zile. Unii spun că n-ar fi făcut nimic, cî și-ar fi pierdut vremea de colo-colo.

La capătul celor două zile a ținut o adunare. Adunarea a început pe la orele 10 noaptea.

Adunarea putea începe măcar cu trei ceasuri mai de vreme. Batoza se oprise la ora cinci și jumătate și tinerii s-ar fi adunat destul de repede. Instructoarea însă, n-a fost acolo. (Se spune că s-a plimbat).

În adunare s-a citit Hotărîrea plenarei a doua a C.C. al U.T.M. privitoare la preschimbarea documentelor U.T.M. După citirea ei, utemiștii au fost invitați să pună întrebări. Nu prea au pus pentrucă se făcuse 11 noaptea și erau prea obosiți ca să mai poată fi atenți. Instructoarea a încercat în fel și chip să obțină măcar cîteva întrebări, indiferent de conținut, ca să fie trecute în procesul verbal.

A citit un plan de acțiune. Ca să fie... Pentrucă, de fapt, nu se interesase dacă planul e bazat pe realitate. Cînd cineva a încercat să discute planul, s-a ridicat și l-a oprit, pretinzînd că nu e vorba de treieriș și de alte probleme ca atare, trecute în plan, ci de preschimbarea documentelor. Se pare că ea însuși nu înțelegea că planul trebuie să prevadă măsuri de îmbunătățire a muncii organizației sub toate aspectele.

Pe urmă a închis adunarea.

Organizația U.T.M. de la gospodăria colectivă din Romînești, raionul Iași n-a primit sprijin de la tovarășa Mircea Ana, instructoare a comitetului raional U.T.M. Iași, pentru pregătirea adunării generale de preschimbare a documentelor U.T.M.

Instructoarea Mircea Ana cum a venit, așa a plecat.

NIȚA PETRE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Filmele săptămînii

Iată-i pe Bernard și Gaston, micii eroi ai filmului polonez „O aventură pe coasta Atlanticului" ascultînd încordați povestirea fugarului Gerhard Schmidt. Despre ce le povestește acesta?

Gerhard Schmidt nu le spune nici o istorioară cu zmei și zîne, nici o întîmplare petrecută în urmă cu sute de ani, ci povestea tristă și adevărată a unei întregi generații de tineri care au dat crezare minciunilor propagandei războinice. Povestindu-le celor doi copii viața sa, parcă ar vrea să le spună: „Luați aminte, voi nu trebuie să greșiți atît de greu ca mine, voi nu trebuie, nu aveți voie să săvîrșiți mîrșăviile pe care le-am făcut eu!" (Fotografia 1).

Vă plac spectacolele de operetă, iubiți muzica lui Johann Strauss? Mergeți atunci să vedeți noua producție în culori a studiourilor DEFA Berlin — „Liliacul".

Vă veți amuza copios urmărind peripețiile prietenilor Dr. Falke, care — invitați fiind la un bal costumat — își descoperă unul altuia defecte și calități pe care nu le cunoșteau pînă atunci. Astfel Eisenstein — eroul principal — după ce curtează toată seara o frumoasă și necunoscută cîntăreață maghiară mascată, își dă seama în cele din urmă — spre rîsul spectatorilor — că adorabila femeie căreia îi făcuse toată noaptea declarații de dragoste nu era alta decît soția lui.

Spumos, plin de vervă, filmul îl distrează pe spectator, oferindu-i totodată posibilitatea să asculte nemuritoarele melodii ale lui Johann Strauss (Fotografia 2).

Noii elevi ai complexului Școlii metalurgice Ploești

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Cei 139 elevi noi ai complexului Școlii metalurgice din Ploești sînt împărțiți în următoarele clase: turnători, forjori, tîmplari mobilieri, lăcătuși mecanici, strungari și frezori.

Tot pe lîngă această școală funcționează două clase mixte de croitori și cismari și o clasă de metalurgiști. Aici învață tinerii veniți de la cooperativele meșteșugărești din orașul Ploești. Cursurile teoretice le urmează la complexul școlii, iar activitatea practică o desfășoară în cadrul cooperativelor.

Elevii de la complexul Școlii metalurgice au la îndemînă utilajul necesar, patru strunguri fabricate la „Iosif Rangheț", trei ciocane mecanice pentru forje și o forjă nouă.

Elevul Ștefan Vendrami și-a ales meseria de lăcătuș mecanic, Ion Radu, care la examenul de admitere a ocupat primul loc, vrea să devină tîmplar mobilier, iar Lucian Arnăutu frezor. Fiecare meserie are frumusețile și tainele ei pe care acești elevi și le vor însuși cu ajutorul profesorilor și maiștrilor.

Și școala de ucenici auto a primit în acest an școlar 120 de noi elevi. Ei vor fi strungarii și mecanicii auto de mîine.

Anul școlar a început. În curînd în cataloage se vor înscrie calificativele. Pentru ca ele să fie tot mai bune, elevii acestor școlii învață cu sîrguință.

Un schimb de experiență

De curînd a avut loc la Petroșani o consfătuire organizată de comitetul regional U.T.M. la care au participat reprezentanții celor mai bune brigăzi de tineret de la întreprinderile carbonifere din Valea Jiului, activiști ai comitetului raional de partid și reprezentanți ai Direcției Generale a Cărbunelui „Valea Jiului".

Utemiștii Iordache Butnariu de la mina Lonea și Balaban Ioan de la mina Lupeni au prezentat rapoarte asupra activității brigăzilor pe care le conduc. Tot în consfătuire, prim maistrul miner Cimpu Pantelimon de la mina Petrila a prezentat referatul privind sprijinul pe care-l dau maiștrii brigăzilor de tineret.

Discuțiile purtate au scos în evidență cele mai bune metode de muncă folosite de brigăzi, metode care au contribuit la obținerea unor rezultate frumoase în îndeplinirea și depășirea planului de producție, în creșterea productivității muncii și a cîștigurilor membrilor acestor brigăzi.

În brigada utemistului Butnariu, tinerii se preocupă de ridicarea nivelului profesional. În brigadă se aplică cu succes metoda Cotlear — calificarea la locul de muncă.

Responsabilul brigăzii, utemistul Butnariu, a calificat 12 oameni, azi mineri și ajutori de mineri. Cheia succeselor obținute constă și în faptul că fiecare membru al brigăzii își cunoaște din timp sarcinile pe care le are de îndeplinit, utilajele sînt bine îngrijite, iar schimbul se face întotdeauna la locul de muncă.

Datorită muncii ritmice precum și sprijinului primit din partea conducerii sectorului și a organizației U.T.M. brigada utemistului Butnariu a dat anul acesta peste plan mii de tone de cărbune, reușind ca acum să lucreze în contul anului 1956.

Brigada utemistului Balaban Ioan de la mina Lupeni, lucrînd într-un abataj frontal, aplică metoda graficului ciclic — formă superioară de organizare a muncii. Astfel, reușește ca lună de lună să-și depășească sarcinile de plan.

Animați de dorința fierbinte de a întrece rezultatele obținute pînă acum, de a da patriei cărbune mai mult, mai bun și mai ieftin, tinerii acestei brigăzi s-au angajat ca pînă la 7 Noiembrie — sărbătoarea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — să dea peste plan 3.000 tone cărbune.

În consfătuire a reieșit că datoria comitetului U.T.M de la mina Lupeni și a conducerii tehnice a sectorului este de a crea brigăzii condiții optime de lucru, de a-i asigura la timp materialele și vagoanele goale, pentru ca angajamentul să fie realizat și depășit înainte de termen.

Succesul muncii brigăzilor de tineret depinde de sprijinul maiștrilor, tehnicienilor și inginerilor. Acolo unde tinerii primesc în permanență sprijinul oamenilor calificați și cu experiență îndelungată, roadele muncii sînt tot mai mari. La mina Petrila este bine cunoscut numele prim-maistrului utemist Cimpu Pantelimon de la sectorul V. Datorită dragostei față de meseria de miner și elanului cu care muncește, el este iubit și stimat de mineri. Deși este cel mai tînăr prim-maistru de la mina Petrila, sfaturile și îndrumările sale sînt calificate. Minerii au multă încredere în utemistul Cimpu.

Consfătuirea a constituit pentru tinerii mineri ai Văii Jiului un bun prilej pentru angajamente sporite în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Tovarășul Popopei de la mina Jieț și-a luat angajamentul să dea peste plan 1.000 tone cărbune, Oniga Iancu de la mina Lupeni 1200 tone, Corcodel Constantin 1.000 tone, Cocoloș Gheorghe, de la mina Petrila 300 tone și să califice doi ortaci de la meseria de ajutori mineri în meseria de miner. Astfel de angajamente și-au luat și alți conducători de brigăzi de tineret din Valea Jiului.

Din partea comitetului raional de partid a luat cuvîntul tovarășul Crișan. El a subliniat că o sarcină principală ce revine organizațiilor U.T.M. din întreprinderile carbonifere este de a se ocupa îndeaproape de educația comunistă a tinerilor mineri, de a-i organiza în forme specifice de muncă — brigăzi și posturi utemiste de control.

De asemenea, a arătat tovarășul Crișan, organizațiile U.T.M. trebuie să desfășoare o acțiune intensă de popularizare a fruntașilor în producție și a metodelor avansate de lucru, precum și experiența brigăzilor de tineret. Și pentru că un rol deosebit de important în bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor de plan îl are personalul tehnico-ingineresc, organizațiile U.T.M. trebuie să antreneze pe tehnicienii și inginerii utemiști și tineri în activitatea de producție, să-i tragă la răspundere pe cei care nu se preocupă de ridicarea nivelului lor de cunoștințe profesionale și politice, care nu dau tot ce ar putea da pentru crearea de condiții optime de muncă brigăzilor din abataje și brigăzilor de pregătiri.

Maiștrii mineri și tehnicienii din industria noastră carboniferă — s-a arătat în consfătuire — vor trebui să studieze cele mai bune metode de lucru ale minerilor sovietici, și ale fruntașilor noștri, să le aplice cu curaj la locurile lor de muncă, să folosească din plin utilajele moderne, de înaltă productivitate, cu care au fost dotate minele în anii puterii populare, pentru sporirea necontenită a cantității de cărbuni extrase.

COSTEA TRAIAN
DRAGUȚ LUCIAN

Din emisiunile muzicale ale săptămînii

Muzică cu program

Gîndul de a asocia muzicii un text, care să îndrepte fantezia ascultătorilor către anumite fapte, întîmplări, sentimente, idei din realitate, nu este nou. Muzica și poezia au fost în strînsă legătură încă din cele mai vechi timpuri. Relativ mai nou (cîteva secole) este gîndul de a scoate textul din însăși muzica și a nu-l păstra decît sub formă de titlu motto, sau povestire relatată într-un program. Astfel, de pildă, alături de cîntece, compozitorii preclasici francezi scriau mici piese instrumentale care zugrăveau un tip („Bufonii" lui Couperin), o vietate („Cucul" de Claude Daguin, „Găina" de Jean Philippe Rameau) etc. Marele compozitor german Johann Sebastian Bach a compus pentru clavecin o piesă intitulată „Capriciu asupra plecării fratelui iubit" în care sînt descrise împrejurările legate de plecarea fratelui compozitorului și sentimentele trezite de aceasta în sufletul celor apropiați.

Evident, în aceste piese caracterul muzicii era diferit, ea trebuind să slujească la maximum dezvăluirii conținutului „programului" luat drept bază. În genul muzicii cu program (cum a fost numită această muzică) intrau și uverturile de operă, în care — într-o formă sintetică — fie că era prezentat conflictul dramatic, fie atmosfera în care începe să se desfășoare acțiunea.

Secolul al XIX-lea cunoaște o înflorire nemaiîntîlnită a muzicii cu program, compozitorii avînd să comunice mesajul lor poetic unui public din ce în ce mai larg. Atunci apare „poemul simfonic" al cărui ctitor este F. Liszt. De la tipuri și scurte întîmplări, muzica instrumentală trece la redarea esenței unor drame și tragedii ale lui Shakespeare, Dante, Byron, Ostrovski sau ale unor legende. Așa, de pildă, a procedat Cezar Franck în „Vînătorul blestemat" creat după o legendă (se transmite marți la orele 0,06 pe programul II). Marii protagoniști ai muzicii simfonice cu program se adresau de asemenea direct vieții pentru a-și sorbi inspirația (de pildă Hector Berlioz în „Simfonia fantastică", Ceaikovski în „Uvertura 1812" ș.a.).

Marele Musorgski a realizat excepționale miniaturi în care descrie tablouri dintr-o expoziție. Exemplul lui a fost urmat în acest sens și de alți compozitori. De pildă, compozitorul german Paul Hindemith în lucrarea sa simfonică „Mathis pictorul" s-a inspirat din pictura murală a artistului medieval Grunewald, iar Max Reger din pictura lui Boklin (le puteți asculta marți, la orele 0,06 pe programul II). La noi, nu de mult, Ion Hartulary-Darclée, a compus o suită redînd în muzică mai multe picturi ale lui Grigorescu. („Carul cu boi", „Dorobanțul" ș.a.) Aceasta se transmite joi la orele 9,15 pe programul I.

Legendele populare ca și marile capodopere ale literaturii au inspirat la rîndul lor pe numeroși compozitori. Rimski Korsakov este cunoscut pentru arta cu care a știut să dea glas în muzică, unor vechi povestiri ruse și orientale ca cele despre Șcherezada, sau despre Antar viteazul (aceasta din urmă se transmite vineri la orele 13,19 pe programul I), Ceaikovski a creat după Dante uvertura festivă „Francesca da Rimini" pe care o puteți asculta joi la orele 15,35 pe programul I.

Muzica cu program ocupă un loc de cinste în creația muzicală realist-socialistă, mulți compozitori sovietici dedicînd acestui gen opere dintre cele mai valoroase. Și compozitorii noștri au creat o seamă de compoziții meritorii în acest domeniu.

Vizita delegației sovietice

Duminică dimineața, specialiștii sovietici în domeniul agriculturii S. S. Praksin, A. A. Berezovski, F. I. Dubkovețki și N. S. Korobkin care se află în țara noastră, au vizitat podul de peste Dunăre dintre Republica Populară Romînă și R.P. Bulgaria și portul Giurgiu.

Delegația a fost însoțită de tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

RADU NOR și I. M. ȘTEFAN

Al doilea soare al Antarcticii

Schiță științifico-fantastică

(Continuare din nr. 1978)

Soro-Mek făcu o pauză. În ochii lui, Orban putea citi cît de intens trăise evenimentele despre care povestea.

— Da Soro-Mek, spuse arhitectul. Ați trăit aici momente minunate. Să știi că te invidiem!

Tînărul din Zambezia puse la loc în servietă micul aparat de proiecție, după ce îi demontase ecranul, și își continuă povestirea.

— E greu să vă descriu înfrigurarea acelor zile. „Al doilea Soare al Antarcticei" a prefăcut noaptea polară în zi și de atunci nu a mai încetat să-și reverse razele fierbinți. Gheața și zăpada, pe alocuri groase de 60—70 metri, au început să se topească. Imense torente de apă au pornit spre mare, inundațiile luînd caracterul unui adevărat potop în regiunea încălzită.

TINERII CONSTRUIESC

Dar toate acestea au trecut. Din fericire, regiunea aleasă de noi pentru construcție era un platou aflat la o altitudine de 4—500 metri, astfel că apele s-au putut scurge, fără să provoace pagube; au rămas însă în urma lor numeroase lacuri. Două săptămîni mai tîrziu, cînd noi, constructorii, am pornit la lucru, nu mai exista nici urmă de zăpadă, iar temperatura aerului era aceea a unui ținut subtropical.

Aș putea cu greu să despart munca noastră, a celor chemați să înălțăm viitorul oraș al tineretului, de ceea ce se petrecea în jurul nostru. Pe mari platforme aeriene turbopropulsate soseau zi de zi nu numai mașini și materiale, ci și întregi plantații, care înverzeau de la o zi la alta ținutul. Geologii munceau neobosiți la identificarea uriașelor bogății naturale ale regiunii. Agregate automate, formate din grupuri de cîte 12 mașini, construiau mari șosele de beton; alte agregate săpau albiile unor canale navigabile; iar în calea curenților reci ai Antarcticei se ridica un dig de 50 de metri înălțime, menit să protejeze regiunea trezită la viață împotriva vînturilor reci.

Nu era un dig obișnuit. În timp ce în partea dinăuntrul regiunii încălzite el arăta ca un perete vertical, în partea din afară urca în pantă de 30°; rarele vînturi care mai purtau zăpadă în acest ținut erau astfel direcționate în sus, iar fulgii care mai cădeau în timp de furtună erau

topiți de o rețea de raze infraroșii produse de aparate speciale instalate pe dig.

Îmi amintesc de cearta mea cu un meteorolog indian. După părerea lui, digul ar fi trebuit să fie cu mult mai înalt — cel puțin de 120 de metri, ținînd seama de intensitatea maximă a viscolelor care bîntuiau uneori Antarctica. Pe mine acest punct de vedere mă exaspera. Un asemenea dig putea fi cu greu terminat pînă în șase luni, ceea ce ar fi putut duce la amînarea Festivalului sau la ținerea lui în alt oraș. Pentru nimic în lume n-aș fi vrut să se întîmple așa ceva. Orașul nostru se înălța văzînd cu ochii. Incinta construcțiilor, care ocupa o suprafață aproape circulară cu diametrul de vreo 7 kilometri, avea toate caracterele unui șantier modern. În cuprinsul lui se aflau mii de „puncte de montaj".

Nu vedeai bineînțeles ziduri de cărămidă sau schele de lemn.

Nu se utiliza nici un procedeu umed. Din mari elemente prefabricate, aduse de dincolo de oceane sau realizate în noile fabrici, instalate în cîteva zile, se montau — cu ajutorul uriașelor macarale cu mai multe brațe — locuințe, hoteluri, palate de cultură, fabrici, terenuri de sport, teatre, cinematografe și alte clădiri. Uneori la o construcție cu mai multe etaje nu lucrau decît 3-4 oameni: un conducător tehnic, care dirija montarea dintr-un punct de comandă și tehnicienii care supraveghează mersul ei. Fiecare amănunt al procedeului de construcție, fiecare îmbinare a pieselor și elementelor prefabricate, fusese proiectată cu mult înainte.

Lucrările la marile palate de cultură, la stadionul principal, la hotelurile avînd 15.000 de apartamente fiecare și la alte construcții gigantice au prezentat mari greutăți. A fost necesar în unele cazuri să consolidăm terenul în care se produseseră infiltrații datorate inundațiilor și să săpăm fundații adînci.

În timp ce construiam orașul, ni s-a anunțat că numărul participanților va fi mai mare decît cel prevăzut: peste 600.000. Centrul local de proiectare a prevăzut noi construcții corespunzătoare.

Nu voi uita niciodată aspectul orașului în construcție, așa cum îmi apărea dimineața, cînd mă duceam la lucru. Pe atunci trotuarele mobile nu erau încă instalate și preferam să fac o plimbare pe jos, decît să utilizez autobuzele.

Zona verde a orașului fusese cea dintîi terminată. Era o plăcere să treci pe lîngă marile parcuri, care apăruseră în primele două luni ale construcției. Prin aer circulau platformele de transport, care aduceau diferite materiale și elemente prefabricate. O adevărată pădure de macarale, ale căror brațe se agitau neîntrerupt, împînzeau peisajul, purtînd prin aer planșee de clădiri sau pereți întregi, cu geamurile, ușile și toate instalațiile montate. Totul se petrecea într-o liniște aproape deplină, zgomotele fiind amortizate.

Numai cine a văzut-o, își poate imagina forfota neîntreruptă a mașinilor, viteza neînchipuită cu care se ridicau construcțiile, toată această activitate clocotitoare, pe care oamenii, purtătorii și stăpînii tehnicii, o dirijau cu o precizie neegalată și fără să depună vreun efort fizic deosebit.

Dar nu numai munca noastră creatoare, ci și activitatea din restul zilei ne dădea mari satisfacții.

Organizam numeroase spectacole de amatori. Artiști tineri veneau din toate țările pentru a ne încînta cu reprezentațiile lor. Se organizau mari discuții publice, aveau loc conferințe interesante, iar concertele și audițiile muzicale se țineau lanț. Vasta bibliotecă, cu mii de locuri, era în permanență populată. La cîteva zile se făceau mari excursii în ținuturile încă înghețate ale Antarcticei.

Pe zi ce trecea, cunoșteam tot mai bine felul de a fi, obiceiurile, arta, cultura popoarelor ai căror tineri soli construiau aici minunatul oraș — grădină a Polului Sud.

CATASTROFA

Plini de avînt, ne-am luat angajamentul să terminăm construcțiile în numai patru luni, față de cele șase luni prevăzute inițial. Și ne-am ținut de cuvînt. Dar tocmai atunci a intervenit catastrofa.

— Da, da — îmi amintesc, spuse Saicov, un tînăr agronom sovietic, privind la cutele ce se iviseră pe chipul, pînă atunci plin de exuberanță, al noului său prieten. Ziarele au scris mult despre nenorocire.

Soro-Mek continuă, cu glasul scăzut.

— Era în preajma dării în folosință a Orașului Tineretului. Îmi terminasem lucrările și pornisem cu cîțiva prieteni într-o rachetă, pentru a vedea din apropiere „Caloritanul" — al doilea Soare al Antarcticei. Cînd racheta a ajuns la cîteva mii de kilometri deasupra lui, am putut să-i cercetez construcția complexă, printr-o lunetă.

Dar deodată ceva neobișnuit mi-a atras atenția. Insula verde din mijlocul Antarcticei înghețate, unde se afla orașul nostru, văzută prin lunetă, părea acoperită de o ceață.

Am înțeles îndată ce se întîmplase.

O groaznică furtună de zăpadă vuia în oaza polară. Trecînd peste digurile prea scunde — prietenul meu indian avusese dreptate — un viscol de o mare forță invadase zona încălzită artificial. Nu-ți poți închipui ce strîngere de inimă am simțit în acele clipe.

Numai cu greu am reușit să aterizăm în Orașul Tineretului.

Viscolul produsese distrugeri însemnate. O parte din construcțiile neterminate suferiseră avarii. Plantațiile, aduse cu atîtea greutăți, fuseseră în mare măsură distruse.

După încetarea viscolului, topirea rapidă a zăpezii provocă mari inundații. Cei mai mulți socoteau că Festivalul nu va mai putea avea loc aci, în inima Antarcticii.

SPRIJIN DIN TOATE ȚĂRILE

Un fapt important ne-a dat însă noi speranțe. Din toate țările au început să sosească mesaje, prin care ni se cerea să nu ne descurajăm, să refacem totul și să înălțăm digul, făgăduindu-ni-se un sprijin sporit. Și lucrurile nu s-au oprit la promisiuni. Chiar în aceeași zi începură să sosească transporturi masive de materiale de construcție.

Miilor de constructori ai orașului li se adăugară alte mii, sosiți din toate cele cinci continente.

Veneau specialiști, tehnicieni de frunte, chiar și savanți cu renume.

Din zi în zi, treaba mergea mai repede. Ritmul lucrărilor devenise de-a dreptul uluitor. Lucram în 6 schimburi de cîte 4 ore fiecare și digul creștea văzînd cu ochii.

Acum o săptămînă a fost gata... Dacă vreți, ridicați-vă și priviți! Vedeți digul? E acolo, la marginea orașului. Tot ce fusese distrus de viscol a fost refăcut. Am mai putut chiar înfrumuseța orașul și iată-l astăzi mai măreț decît a fost la început.

Soro-Mek tăcu. Privirea cu care îmbrățișa priveliștea exprima mîndrie și totodată mulțumire. Orban nu se putu reține să-l întrebe:

— Ia spune, Soro-Mek, cînd se va termina Festivalul, ce ai de gînd să faci? Văd că orașul acesta ți-e atît de drag. Nu cumva...

Ceilalți rîseră.

— Ați ghicit! Vreau să rămîn aici! Eu, african din Zambezia liberă, m-am hotărît să devin locuitor al Antarcticii. E curios, nu? Cine a mai văzut un urs polar... cu blană neagră? Însă între noi fie vorba, nu voi fi singurul. Pînă acum, vreo 60 de africani s-au hotărît să rămînă cetățeni ai Orașului Tineretului pînă la adînci bătrînețe.

ÎNCEPE FESTIVALUL

Din centrul ovalului de gazon se înălța năvalnic chemarea trompetelor.

Prin tunelurile de sub tribune începu să se reverse un șuvoi tumultuos, plin de voioșie. Tineri și tinere, cu trupuri oțelite, cu fețe arse de soare, își făcuseră apariția.

Un ropot de aplauze îi întîmpină. Prin aer răsunau cîntece în toate graiurile lumii.

Deodată, pe cer se ivi proiectată o imensă stemă a Festivalului.

Tinerii se opriră ca prin farmec.

Din mii de piepturi izbucni o melodie veche de peste un veac. Era imnul F.M.T.D. Cine nu-i cunoștea cuvintele?

„Tineri din lumea-ntreagă..."

Imnul acesta amintea de nenumărate lucruri. Cîte nu citiseră cei care-l ascultau acum despre primele festivaluri, sărbătorite în vremea cînd se dădea marea bătălie pentru pace, pentru viitorul fericit al omenirii!

Toma Orban îl privi pe Soro-Mek cu coada ochiului. Tînărul negru cînta cu pasiune, în timp ce privirea îi rătăcea spre clădirile impunătoare din Orașul Tineretului.

Imnul luă sfîrșit.

Jos, pe stadion, parada tinereții continua.

Deodată, Soro-Mek sări în picioare. Îl apucă pe Orban de braț și făcu tinerilor semn să vină după el. Nu-l înțeleseră imediat.

— Încotro, Soro-Mek? întrebă Vrocek, tînărul polonez.

— Pe voi vă rabdă inima să stați aici, în tribună? Haideți mai bine să ne amestecăm printre cei de colo, să trăim împreună cu ei această zi minunată.

Cu Soro-Mek în frunte începură să coboare în goană scările largi ale tribunei.

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane, la cea de-a doua ședință din 10 septembrie N. A. Bulganin, conducătorul delegației sovietice, a făcut o declarație.

Cancelarul K. Adenauer, care a prezidat ședința, a declarat că înainte de a da cuvîntul ministrului Afacerilor Externe al R. F. Germane, el ar vrea să insiste asupra unor puncte din declarația conducătorului delegației sovietice. Cancelarul s-a oprit asupra problemei „prizonierilor de război" s-au, după cum s-a exprimat el, a persoanelor „reținute", precum și asupra citorva probleme de politică externă a R F. Germane.

Apoi a făcut o declarație H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane, care a subliniat din nou că delegația Republicii Federale Germane consideră ca avînd o importanță primordială problema persoanelor „reținute" și a unificării Germaniei. El a declarat în continuare că fără rezolvarea problemei persoanelor „reținute", normalizarea relațiilor dintre R. F. Germană și Uniunea Sovietică i se pare delegației R. F. Germane foarte dificilă.

În legătură cu cuvîntările cancelarului K. Adenauer și H. von Brentano a luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov.

În continuare a luat cuvîntul V. M. Molotov.

Cancelarul K. Adenauer, care a luat cuvîntul pentru a doua oară, a declarat:

În dimineața zilei de astăzi am avut o discuție extrem de serioasă și puteți fi convinși că delegația germană va analiza foarte amănunțit și cu seriozitate declarațiile dumneavoastră. Cu toate acestea, trebuie să revin chiar acum asupra unor declarații deoarece mi se pare că există primejdia de a devia de la poziția pe baza căreia ne-am întrunit.

Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus că aceste tratative au drept scop stabilirea de relații diplomatice normale. În conformitate cu nota guvernului sovietic din 7 iunie înțelegem în alt mod țelul întîlnirii noastre. În această notă se spune: „Guvernul sovietic consideră că interesele păcii și securității europene, ca și interesele naționale ale popoarelor sovietic și german, cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană"

În notă se spune în continuare: „Experiența istoriei învață că menținerea și întărirea păcii în Europa depinde într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune între popoarele sovietic și german". În interesul păcii în Europa și în interesele celor două popoare ale noastre am venit aici pentru a restabili relații normale și bune între popoarele noastre, și nu numai în acest scop — aceasta ar fi doar o mică parte a sarcinii noastre — ci și de a stabili relații diplomatice normale. Mai mult, vrem de asemenea să stabilim relații bune. Iată dece, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, am considerat că trebuie să discutăm aici despre soarta tuturor persoanelor reținute, iată dece trebuie să discutăm aici — în numele securității europene — problema unificării Germaniei.

Trec la un alt punct. Domnul Hrușciov, precum și domnul Molotov au spus că aș fi afirmat că armata sovietică a săvîrșit și ea crime după venirea ei în Germania. Declar categoric — am controlat aceasta după notele secretarului de stat Hallstein — în mod conștient și intenționat n-am spus acest cuvînt. Am spus că la intrarea trupelor s-au produs de asemenea lucruri îngrozitoare, și ar fi just să nu aprofundăm aici aceste fapte.

Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus că germanii nu au fost în stare să se elibereze ei înșiși de hitlerism. dar, domnilor, nu vă supărați pe mine pentru ceea ce vă voi spune acum, aceasta nu se referă numai la Uniunea Sovietică, ci și la o serie de alte țări. Dece marile puteri i-au dat posibilitatea lui Hitler după anul 1933 să se întărească atît de mult? Aceasta este o problemă hotărîtoare. Cind mă gîndesc ce onoruri i-au dat marile puteri lui Hitler, de pildă, în cadrul jocurilor olimpice de la Berlin, atunci — vă rog să mă înțelegeți — într-adevăr nu sînt în stare să-mi stăpînesc temperamentul. Nu voi uita niciodată că Hitler a săvîrșit nepedepsit orice încălcare a tratatelor internaționale. Prin aceasta acest om a devenit un erou în ochii unor germani naivi, iar acest lucru a provocat disperarea altora. S-a putut vedea — eu am urmărit aceasta din 1933 — cum s-a permis acestui om să se ridice atît de mult și noi, mă refer la guvernul federal și membrii parlamentului nostru, sîntem nefericiții moștenitori al acestei întregi situații. Trebuie să încercăm — deoarece și Germania a suferit extrem de mult în timpul războiului — trebuie să încercăm să refacem Germania; trebuie să încercăm să cîștigăm din nou încrederea statelor străine, precum și încrederea dumneavoastră! Știu că aceasta este o sarcină grea, ea trebuie însă rezolvată.

Acum aș vrea să spun cîte ceva despre N.A.T.O. Sînt convins că dacă marile puteri vor continua să ducă și pe viitor în mod realist tratative și în această privință bazele au și fost create, atunci cele ce s-au realizat în cadrul N.A.T.O. pot și trebuie să devină un instrument al unui sistem de securitate europeană. Și cred că realizarea acestei sarcini trebuie să fie țelul unei politici mari, dusă în mod realist.

Domnilor, aș vrea să vă mai spun cu toată sinceritatea cîteva cuvinte. Credem că cunoaștem cazuri — numărul lor este destul de mare, cînd germanii, care au căzut în prizonierat, au fost condamnați pentru crime săvîrșite de ei după încetarea operațiunilor militare. Poporul sovietic este un popor care are o inimă mare și un suflet deschis. Același lucru îl pot afirma despre poporul meu și de aceea această problemă are o importanță atît de mare pentru poporul nostru. Nu dorim nimic altceva decît ca dumneavoastră să studiați totuși împreună cu noi această problemă. Vă rog foarte mult să discutați totuși cu noi această problemă. Nu ne lăsați, vă rog să ne întoarcem acasă cu declarația: guvernul sovietic a refuzat în genere să discute cu noi această problemă.

Acum despre Republica Democrată Germană. Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus și presupun că domnul Bulganin a vorbit și el despre aceasta că germanii trebuie să ia singuri inițiativa pentru a se întîlni. Aceasta cuprinde mult adevăr. Sînt absolut de acord. Dar, domnilor, considerăm că guvernul Republicii Democrate Germane nu poate să pretindă că reprezintă pe cei 17 sau 18 milioane de germani care locuiesc în zona sovietică, deoarece nu este recunoscut de locuitorii zonei sovietice ca reprezentant al lor. Credeți-mă, nu este cîtuși de puțin vorba că ne aflăm aici, în fața dumneavoastră și că privim de sus o țară sau alta — nici nu poate fi vorba de aceasta. În momentul în care ne vom convinge că în fața noastră se află adevărații reprezentanți, recunoscuți de populația zonei sovietice, am lua loc alături de ei în jurul aceleiași mese. Poporul german și sînt convins de aceasta, va ști atunci care este sarcina și datoria sa.

Aș vrea să mai adaug ceva, domnule Bulganin. Aveți vă rog în vedere că noi, germanii, ne dăm clar seama de situația noastră geografică și nu vă puteți imagina un alt factor mai bun care, dacă va fi făcută cîndva încercarea de a se dezlănțui un război în Europa, să pledeze împotriva acestuia deoarece vom avea de suferit cel mai mult de pe urma războiului.

Permiteți-mi acum să trec la ceea ce a spus dl. Hrușciov în legătură cu relațiile economice. Și eu consider că între Uniunea Sovietică și noi se pot dezvolta relații economice foarte avantajoase pentru cele două țări. Aș vrea să vă propun să lăsăm de o parte acum problemele de război și de după război pentru ca fiecare din cele două părți ale noastre, dacă dvs. domnule președinte al Consiliului de Miniștri sînteți de acord cu aceasta, să se consulte în privința discursurilor rostite astăzi și să înceapă încă astăzi înainte de amiază să discute și relațiile economice.

În legătură cu sus-amintita declarație a lui K. Adenauer a vorbit N. A. Bulganin

Înainte de a trece la problemele economice, a declarat N. A. Bulganin, consider necesar să fac următoarele observații. Delegația sovietică ia notă de declarația dvs. că veți lua în discuție declarațiile făcute astăzi de mine și de colegii mei, că veți examina declarația lui N. S. Hrușciov. Aș vrea să trec la problema rolului pe care îl au germanii în reunificarea Germaniei.

Cele spuse de dvs., în privința guvernului Republicii Democrate Germane nu pot fi calificate altfel decît ca un atac. Ca o dezmințire a celor spuse despre guvernul Republicii Democrate Germane este suficient să fie citate următoarele fapte:

Recent, eu și N. S. Hrușciov am fost în Republica Democrată Germană. Am parcurs aproximativ 500 de km., am fost în întreprinderile industriale și agricole, în multe orașe și localități.

Noi am văzut atitudinea adevărată, reală a populației germane față de guvernul său, față de guvernul Republicii Democrate Germane. Atitudinea cetățenilor germani dovedește că populația respectă, recunoaște guvernul Republicii Democrate germane și îl consideră drept guvernul său.

În sfîrșit, guvernul Republicii Democrate Germane este un guvern suveran recunoscut de o serie de țări europene, recunoscut de două mari puteri — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză.

După părerea mea, acestea sînt cu totul suficiente pentru a dezminți declarația dvs. Consider că argumentele aduse aici de delegația Republicii Federale Germane nu vor contribui la o înțelegere reciprocă între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană în ce privește rezolvarea problemei reunificării celor două părți ale poporului german.

Cît despre propunerea de a se trece la problemele economice, delegația sovietică nu are de obiectat împotriva ei.

Dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane, a făcut o declarație în legătură cu relațiile economice dintre Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică. El s-a exprimat în sensul că sînt necesare tratative speciale cu guvernul sovietic în privința felului mărfurilor și a volumului schimbului de mărfuri.

În cursul schimbului de păreri în această problemă, N. S. Hrușciov l-a întrebat pe cancelarul Adenauer dacă consideră posibilă ducerea de tratative cu privire la normalizarea relațiilor comerciale în cursul actualei vizite a delegației Republicii Federale Germane sau dacă acest lucru va fi făcut ulterior.

K. Adenauer a răspuns că în prezent delegația Republicii Federale Germane, necunoscînd condițiile concrete în domeniul economiei, ceea ce este important pentru orice tratative economice nu poate spune: „Noi încheiem un tratat comercial". La întrebarea lui N. A. Bulganin dacă acest lucru înseamnă că vor avea loc tratative speciale și că din Republica Federală Germană va sosi o delegație economică specială, cancelarul Adenauer a răspuns că el a avut în vedere tocmai tratative speciale cu o delegație specială.

N. A. Bulganin a fost de acord cu aceasta.

A luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov.

Ședința noastră de astăzi, a declarat N. S. Hrușciov, este foarte interesantă și bogată în conținut. Dacă ne vom lăsa antrenați de pasiuni, va fi greu să rezolvăm problemele aflate în discuție. Dar dacă vom analiza lucid, ca oameni de stat, problemele ridicate aici, dacă nu vom admite ca pasiunile să ne domine, vom domina noi pasiunile, trebuie să recunoaștem că în prezent avem multe lucruri asupra cărora trebuie să reflectăm în mod serios întrucît noi am avut un schimb foarte util de păreri.

Desigur, în fața noastră stau dificultăți însemnate. Aceste dificultăți constau în faptul că ne situăm pe poziții diferite din punct de vedere ideologic. Or, aceasta este prima noastră întîlnire, de aceea avem unii față de alții anumite idei preconcepute.

Este necesară de aceea o oarecare perioadă ca dvs și noi să ne dăm seama că trăim în aceeași lume, pe aceeași planetă. Dvs. aveți un sistem capitalist, noi avem un sistem socialist. Noi nu sprijinim sistemul dvs., iar dvs. nu sprijiniți sistemul nostru. Dar întrucît aceste sisteme există este necesar să căutăm un punct de vedere comun, puncte comune de contact pentru o coexistență normală. Este necesar să pornim de la situația reală.

Noi am creat în țara noastră o orînduire economică socialistă, dvs. — o orînduire capitalistă Nu vom discuta care sistem este mai bun — capitalismul sau socialismul. Economia socialistă există și se dezvoltă cu mult succes. Uniunea Sovietică s-a transformat într-un timp scurt dintr-o țară înapoiată, semifeudală într-un puternic stat industrial — acesta este un fapt incontestabil. Dintr-o Rusie analfabetă, țara noastră a devenit în anii puterii sovietice o mare putere, cu un înalt nivel de cultură al poporului și de conștiință politică. Și acestea sînt rezultatul victoriei socialismului, rezultatul victoriei poporului. Majoritatea ne-a urmat. Dvs. știți prea bine că popoarele Poloniei, Romîniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Bulgariei, Republicii Populare Chineze și ale unui număr de alte țări din Europa și Asia au pășit de asemenea pe aceeași cale.

În multe țări se desfășoară o luptă internă și popoarele acestor țări rezolvă problema căii lor de dezvoltare pe viitor. Comunismul a devenit o mare forță.

De apariția comunismului sînteți „vinovați" și dvs. germanii. Marx și Engels s-au născut doar în Germania. Dvs. ați încurcat-o, dvs. descurcați-o. (rîsete).

Adenauer: Cunoașteți probabil numele lui Pferdmenges? El este o rudă a lui Engels.

Hrușciov: Iată unde este rădăcina.

S-a creat o situație în care există alături două sisteme — sistemul socialist și sistemul capitalist. De la acest fapt trebuie să pornim, întrucît aceasta este esențialul. Să ajungem deci la o înțelegere.

Eu îl înțeleg pe dl. Adenauer. Dvs. nu doriți să recunoașteți Republica Democrată Germană. Noi înțelegem prea bine acest lucru. Doar atîția ani în țările capitaliste mulți spuneau că Lenin ar fi un visător. Unii spuneau că în Rusia nu va putea dăinui mult timp regimul sovietic, care a fost creat de marele Lenin și de partidul comunist întemeiat de el. În Occident se spunea că Uniunea Sovietică ar fi un stat mare cu picioare de lut. Se spuneau și multe alte absurdități de acest fel. Timp de cîțiva ani nici un stat din Europa nu ne-a recunoscut pe noi, Republica Sovietică.

Bulganin: Statele Unite ale Americii nu ne-au recunoscut timp de 16 ani.

Hrușciov: Da. Statele Unite nu au recunoscut Uniunea Sovietică timp de 16 ani. Dar din această cauză noi nu am încetat de a exista.

Crește și se întărește Republica Populară Chineză. Nici ea nu este recunoscută de unele state capitaliste. Dar din această cauză Republica Populară Chineză nu încetează de a exista. Noul se naște întotdeauna în chinuri și multă vreme nu este recunoscut de ceea ce este vechi. Iată în aceeași situație se află în prezent și Republica Democrată Germană.

De ce trebuie să fim împotriva Republicii Democrate Germane? Oare pentru faptul că poporul ei a luat puterea în mîinile sale și că economia națională a Republicii Democrate Germane se bazează pe interesele poporului german? Este oare aceasta un lucru rău? Oare de ce guvernul Republicii Democrate Germane nu exprimă părerea poporului german dacă el susține și apără interesele clasei muncitoare, ale țărănimii, intelectualității muncitoare din țara sa? Dvs. puneți pe primul plan inițiativa particulară. Din ce cauză trebuie muncitorii să vă salute și să vă sprijine mai mult decît pe un guvern care se situează pe pozițiile clasei muncitoare și apără aceste poziții?

Poziția dvs. față de Republica Democrată Germană este clară pentru noi, dar nu putem fi de acord cu această poziție Punctul dvs. de vedere nu este un adevăr absolut. Noi considerăm că acesta este punctul de vedere al anumitor cercuri, dealtfel restrînse în comparație cu întreaga populație a țării.

Eu nu cer să fiți de acord cu mine. Știu precis că nu veți fi de acord cu aceasta. Dar Republica Democrată Germană este viitorul. Acesta este viitorul nu numai al poporului german. Despre acest viitor au vorbit Marx și Engels. Noi i-am sprijinit pe oamenii muncii germani cînd ei au început să-și construiască Republica Democrată Germană pe baze socialiste. Și ei se achită cu succes.

În cursul schimbului de replici care a avut loc ulterior, cancelarul K. Adenauer a exprimat ideea că dezacordul în problemele ideologice nu constituie un obstacol pentru o colaborare între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană

La sfîrșitul ședinței, la propunerea lui N. S. Hrușciov a fost adoptată în unanimitate hotărîrea de a se încheia schimbul de păreri în problemele generale și de a se însărcina miniștri' Afacerilor Externe ai celor două țări să pregătească propuneri concrete ținînd seama de schimbul de păreri care a avut loc.

Declarația lui K. Adenauer
șeful delegației R. F. Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută la 10 septembrie 1955 de cancelarul K. Adenauer, șeful delegației R. F. Germane.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Înainte de a da cuvîntul ministrului Afacerilor Externe, îngăduiți-mi să mă opresc asupra unor puncte din declarația dvs. și să răspund la ele.

Salut declarația dvs. potrivit căreia și dvs. ați adoptat punctul de vedere că toate problemele trebuie să fie discutate cu cea mai deplină sinceritate. Și într-adevăr așa stau lucrurile. Dacă după toate cele întîmplate există dorința de a obține din nou normalizarea relațiilor, în acest caz se impune de la început să spunem deschis tot ce avem pe inimă.

La începutul cuvîntării dvs., domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați descris suferințele poporului sovietic în timpul ultimului război. Recunosc sincer că de pe urma acestui război poporul sovietic a avut extrem de mult de suferit. Dar dacă dvs. spuneți că poporul german se afla într-o altă situație, îmi voi permite să atrag atenția că Hitler și adepții lui nu pot fi identificați cu poporul german. Există o foarte mare parte a poporului german care în sinea lui a condamnat hitlerismul, care a condamnat întreg acest război și în primul rînd fărădelegile săvîrșite de hitlerism.

S-ar putea să se afirme aici că despre poporul german se poate vorbi numai ca un tot. Or, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, sarcina noastră este de a ajunge actualmente la o înțelegere cu acea parte a poporului german care întotdeauna înainte, cît și acum, a respins cu dezgust toate aceste lucruri.

Ați spus în continuare că în Germania se vorbește despre „poziția de forță". Cred că aici are loc o foarte mare neînțelegere Nimeni nu-și închipuie în Germania că pot fi duse tratative cu Uniunea Sovietică „de pe poziții de forță". Consider că în privința tuturor acestor chestiuni trebuie să se țină seama de situația generală din lume și de situația generală din Europa, iar nu numai de relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală. Nu trebuie să se uite că statul nostru este lipsit de apărare și de garanții. Republica Federală a fost complect dezarmată și ocupată și se afla în condițiile nesiguranței și a conflictelor amenințătoare. Și țările nu prea mari, cum este Republica Federală, trebuie să aibă posibilitatea de a se apăra, tot așa cum R. D Germană s-a supus acestei necesități.

Dvs. ați vorbit în continuare, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, despre prizonierii de război. Îmi voi îngădui să atrag atenția că în declarația mea de ieri cuvîntul „prizonieri de război" n-a fost deloc folosit. Am evitat acest cuvînt în mod intenționat. La o examinare mai atentă a celor spuse de mine veți putea constata că am vorbit mai curînd despre toate persoanele „reținute". Dvs. ați vorbit despre „criminalii de război" și despre sentințele tribunalelor sovietice. Cazuri similare avem de asemenea și în relațiile cu Statele Unite, Marea Britanie și Franța. Acolo însă s-a înțeles că sentințele pronunțate de tribunalele acestor țări în prima perioadă de după război n-au fost libere de factori emoționali, de atmosfera din acel timp, că și martorii erau influențați de aceasta; că întreaga atmosferă din acea vreme n-a favorizat pronunțarea unor asemenea sentințe cum ar putea fi pronunțate după o examinare cu calm a întregului material faptic. Din aceasta s-au tras concluziile și, prin grațiere, termenele de detențiune au fost reduse aproape pentru toți condamnații.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri. După cum știți desigur, ziarul londonez „Times" a scris că la aceste tratative noi doi ne-am asuma într-o anumită măsură rolul unor crainici ai antichității care își strigă în gura mare lipsurile reciproce pe care ar vrea să le lichideze. Cred că noi nu trebuie să ne eríjăm într-un asemenea rol ci să ne străduim cu toată sinceritatea ca după o examinare calmă să ajungem cu adevărat la un acord. Este adevărat că trupele germane au invadat Rusia. Este adevărat că s-au întîmplat multe lucruri rele. Este de asemenea adevărat că după aceea și armatele rusești apărîndu-se — recunosc aceasta fără doar și poate — au venit în Germania și că atunci în Germania în timpul războiului s-au produs multe lucruri oribile. Cred că dacă dorim să pășim într-o nouă perioadă a relațiilor noastre, și aceasta este o dorință serioasă a noastră, în acest caz noi nu trebuie să privim prea departe în trecut, deoarece nu ne vom crea decît piedici. Începutul unei noi perioade are ca premiză de asemenea purificarea psihologică.

Îmi voi îngădui încă domnule președinte al Consiliului de Miniștri, să menționez una sau cîteva fraze din declarația mea de ieri în care am spus că poporul german în renașterea sa politică a avut nenorocirea de a se găsi într-o situație internațională care se caracterizează prin divergențe între cele patru mari puteri. Vă rog să luați în considerare că o parte considerabilă a greutăților noastre se explică prin aceea că cele patru puteri învingătoare s-au despărțit în cursul evoluției politicii lor. Cred că ieri am spus suficient de clar și precis că și noi considerăm necesară crearea unui sistem european de securitate și că și noi vom face tot ce ne stă în putere pentru crearea acestui sistem care va oferi tuturor părților securitate și va preîntîmpina în mod real războiul.

Dacă îmi îngăduiți voi da acum cuvîntul domnului ministru federal al Afacerilor Externe, von Brentano.

Declarația lui H. von Brentano
ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația ministrului Afacerilor Externe al R.F. Germane, H. von Brentano, făcută la 10 septembrie 1955.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor!

Îngăduiți-mi să complectez prin cîteva observații declarația domnului cancelar federal. La începutul cuvîntării rostite astăzi, dvs., domnule Bulganin, ați spus că atît în schimbul de note care a precedat tratativele, cît și în declarația făcută la 9 septembrie de domnul cancelar federal, nu a fost vorba de condiții preliminare pentru normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre, pe care o dorim cu toții. Subliniez această teză cu care tocmai aș fi vrut să încep intervenția mea. În încheiere dvs., domnule Bulganin, ați întrebat cum consideră necesar guvernul federal german să răspundă la întrebările puse de dvs. referitoare la restabilirea sau stabilirea relațiilor diplomatice, economice și culturale. Îngăduiți-mi să vă spun deschis, domnule Bulganin, că ați avea de-a face cu parteneri nesinceri la tratative — parteneri pe care nu-i doriți, și noi nu vrem să fim asemenea parteneri — dacă am putea recunoaște sau am recunoaște că normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre se poate baza pe o situație care prin ea însăși este anormală. Acesta a fost motivul care l-a determinat pe domnul cancelar federal să abordeze în declarația sa cele două probleme despre care și dvs. domnule Bulganin, ați vorbit astăzi.

Îngăduiți-mi să vă asigur că de această parte a mesei nu există desigur nici un om care să nu fi fost adînc emoționat atunci cînd ați amintit despre îngrozitoarele suferințe pe care le-a îndurat poporul rus în ultimul război. Și trebuie să ne credeți de asemenea că în dorința de a lămuri soarta multor mii de germani nu există nici un fel de identificare cu crimele și cu criminalii și nici un fel de sentiment de falsă solidaritate. Vă rog să înțelegeți că în Germania există milioane de oameni — mame și tați, copii și soții — care nu cunosc nici astăzi soarta rudelor lor cele mai apropiate, și vă rog să înțelegeți că există mii și mii de familii care știu că rudele lor cele mai apropiate mai sînt încă reținute aici, în Rusia. Nu este sarcina noastră, și nici nu am avea dreptul s-o facem, să nesocotim sentințele instanțelor dumneavoastră judecătorești fără a examina fondul chestiunii. Dar domnul cancelar federal a spus ieri și a repetat astăzi — și aș dori cu toată seriozitatea și cu toată ardoarea să subliniez încă odată acest lucru — că aici este vorba de o problemă umană pe care vă rugăm să o rezolvați. Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați spus că Uniunea Sovietică nu poate uita crimele săvîrșite în acest război. Noi nu cerem și nu ne așteptăm la aceasta și aș vrea să adaug că noi, germanii, nu vrem de loc să le uităm. Ar fi o atitudine lașă și nesinceră. Dar înțelegînd amărăciunea care a răsunat în cuvintele dumneavoastră, mă simt cu atît mai mult în drept să mă refer încăodată la aspectul uman al acestei probleme și să vă spun că o adevărată normalizare a relațiilor dintre cele două popoare ale noastre va fi, după părerea noastră, foarte îngreunată dacă nu va fi rezolvată situația acestor oameni, dacă nu vom fi ajutați să clarificăm soarta a mii de germani care știm unde se află, și a sute de mii de germani care au dispărut fără urmă.

Același lucru, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, se referă și la problema unificării poporului german. Aș vrea să subliniez că și aici considerăm necesar să declarăm deschis și cinstit că stabilirea relațiilor politice între popoarele noastre, crearea unui sistem de securitate colectivă pentru întreaga Europă cu garanții eficiente pentru securitatea tuturor participanților la un asemenea sistem pe care îl dorim și noi și pe care îl sprijinim în orice etapă nu ar avea temelie dacă ele ar porni de la scindarea Germaniei. Un asemenea sistem de securitate ar fi după părerea noastră nesănătos și nu ar micșora primejdia și n-ar face decît s-o agraveze.

Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, v-ați exprimat speranța că germanii (aproximativ acestea au fost cuvintele dvs.) ar putea găsi un limbaj comun pentru a birui dificultățile, deoarece găsirea soluției este în primul rînd o sarcină a poporului german. Dorința noastră despre care vă vorbim aici și pe care am exprimat-o tot atît de serios și tot atît de insistent și o vom exprima celorlalte trei puteri, puteri care, și după părerea dvs, domnule Bulganin, au obligații în ceea ce privește restabilirea unității Germaniei, este următoarea: Dați germanilor posibilitatea de a vorbi în limbajul lor comun și de a traduce în fapt năzuința lor comună. Pentru aceasta nu este nevoie nici de Republica Federală Germană, nici de Republica Democrată Germană, pentru aceasta este nevoie numai de votul întregului popor german. Există oare o bază mai bună și mai trainică care să trezească, să creeze și să mențină o încredere mai mare decît o rezolvare democratică care ar duce la crearea unei Germanii cu adevărat democrate?

Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri ați respins, pe bună dreptate, politica de forță. Domnul cancelar federal a răspuns deja la aceasta și aș dori să spun doar că la noi nu există nimeni care să fi fost atît de insolent sau stupid încît să ceară sau, cu atît mai mult, să promoveze o politică de forță. Din propriile dvs. cuvinte, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, mi se pare că am înțeles de asemenea că în ceea ce privește problema fundamentală sînteți de acord cu noi, adică că nu poate exista o ordine adevărată și trainică dacă ea nu va fi garantată printr-un sistem atotcuprinzător de securitate colectivă. Sîntem obligați să asigurăm această securitate pentru acea parte a poporului german care locuiește în Republica Federală și scopul nostru este de a include această parte a poporului german într-un sistem real de securitate care să dea tuturor participanților o garanție directă că ei pot trăi în pace și securitate. Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați spus, aproximativ, următoarele: Nu pot exista argumente pentru tergiversarea normalizării relațiilor dintre popoarele noastre. Mă alătur fără nici o rezervă dumneavoastră, dar vă rog să mă credeți, și sînt convins că dvs. simțiți același lucru, că normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre nu poate fi o acțiune mecanică, că o hotărîre care ar clădi așa-zisa normalizare pe o bază anormală ar fi nesinceră și defectuoasă. Tocmai de aceea, și repet acest lucru, domnul cancelar federal nu a pus nici un fel de condiții preliminare, ci s-a pronunțat doar în sensul că cele două părți ale noastre trebuie să depună — dacă vrem normalizare — toate eforturile să elibereze lumea de sentimentul asupririi din punct de vedere psihologic și moral care dăinuie în cele mai ascunse colțuri ale sufletului uman și care împiedică această normalizare.

Declarația lui N. S. Hrușciov
membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută la 10 septembrie 1955 de N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Aș vrea să fac cîteva observații în legătură cu declarațiile cancelarului federal, domnul Adenauer și ministrului Afacerilor Externe, domnul von Brentano. În declarația sa, domnul cancelar a spus că în cursul înaintării lor pe teritoriul Germaniei trupele sovietice ar fi săvîrșit și ele atrocități. Negăm aceasta în mod categoric. Izgonind pe cotropitori de pe teritoriul lor, trupele sovietice i-au urmărit, deoarece nu s-au predat. Dacă trupele noastre nu i-ar fi urmărit, dușmanul, refăcîndu-se, ar fi repetat invazia. De aceea, trupele sovietice n-au putut să se oprească la jumătatea drumului, ele au trebuit să-și atingă țelul — să-l zdrobească pe dușman. Continuînd războiul, dezlănțuit de fasciștii germani și nimicindu-l pe dușman, ostașii sovietici și-au îndeplinit o datorie sfîntă față de poporul lor, și-au vărsat sîngele. Sînt oare acestea atrocități? Dacă niște trupe oarecare ar fi atacat Germania și trupele germane ar fi trecut de la apărare la ofensivă, s-ar fi putut oare numi aceasta atrocitate? Aceasta este o datorie sfîntă a poporului. De aceea, consider că aici s-a folosit o expresie jignitoare la adresa trupelor sovietice. Tocmai acest lucru m-a obligat să fac prima observație.

Domnul cancelar și domnul ministru al Afacerilor Externe ai Republicii Federale Germane au afirmat în declarațiile lor că multe familii nu știu nimic despre cei ce le sînt apropiați. Înțelegem suferințele acestor familii — tați, mame, copii și soții Fiți însă curajoși și numiți-i pe adevărații vinovați. Cine este vinovat că mulți capi de familie și multe rude nu s-au întors la familiile lor? Hitler și banda sa sînt cei care au adus asemenea nenorociri. Dacă au pierit mulți germani, apoi oameni sovietici au pierit și mai mulți. Față de cine trebuie să ne înfățișăm pretențiile?

Unii oameni de stat din Italia, împotriva căreia Uniunea Sovietică n-a acționat niciodată, ridică față de noi pretenții în legătură cu faptul că numeroși soldați italieni, care au luptat împreună cu fasciștii germani împotriva noastră, nu s-au înapoiat acasă. Unde sînt soldații noștri? — întreabă ei. Ei sînt îngropați în pămînt sovietic.

Nu noi am început războiul, de aceea nu noi sîntem vinovați că mulți nu s-au înapoiat la familiile lor. Pieirea a milioane de oameni trebuie să fie un avertisment pentru ca aceasta să nu se repete în viitor. Dacă cineva va încerca în viitor să repete ceea ce a încercat Hitler să facă, ei, bine, aceasta se va termina tot așa, poate chiar cu mai mult.

Aș vrea ca domnii reprezentanți ai Republicii Federale Germane să mă înțeleagă just. Trebuie să discutăm problemele într-o atmosferă calmă, deschisă și sinceră. În tratativele noastre trebuie să pornim nu de la un sentiment de animozitate și cu atît mai puțin de răzbunare. Animozitatea și răzbunarea sînt răi sfătuitori și nu vor inspira niciodată o soluție justă. Trebuie să înțelegem aceasta. Bine înțeles, nu ne putem desprinde cu totul de ceea ce a fost, însă la rezolvarea problemelor trebuie să pornim în primul rînd nu de la trecut, ci de la viitor, iar viitorul ne cere stabilirea unor relații bune, de prietenie între poporul sovietic și poporul german.

Îmi permit să mă opresc și asupra problemei unificării Germaniei, care a fost abordată aici. Noi înțelegem cît de importantă este această problemă pentru poporul german. Dar dvs. trebuie să înțelegeți însă și altceva. Noi am avertizat partea germană cinstit și direct că acordurile de la Paris și aderarea Republicii Federale Germane la N.A.T.O. vor tăia căile spre rezolvarea acestei probleme într-un viitor apropiat. Să vorbim deschis: Nu putem accepta rezolvarea acestei probleme pe un asemenea plan ca acela pe care ați dori dumneavoastră să o rezolvați.

Problema reunificării Germaniei este prezentată acum în sensul că o Germanie unificată trebuie să intre în N.A.T.O.; or, N.A.T.O. este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Aceasta o confirmă toate evenimentele care au avut loc. Aceasta o dovedește faptul că atunci cînd am declarat că vrem să intrăm în N.A.T.O. am fost refuzați, refuzați pentru că acest bloc este creat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Dacă se creează o organizație îndreptată împotriva noastră, atunci noi, oamenii de stat, trebuie să facem totul pentru ca ea să devină mai slabă și nu mai puternică. Aceasta este o dorință legitimă. Dacă Republica Federală Germană a aderat la N.A.T.O., iar Republica Democrată Germană nu intră în N.A.T.O., am fi niște naivi dacă am contribui la intrarea în N.A.T.O. a întregii Germanii ceea ce ar întări forțele îndreptate împotriva noastră. Sînt convins că dacă Republica Federală Germană s-ar afla într-o astfel de situație, conducătorii ei ar proceda la fel ca noi și ar fi îndreptățiți s-o facă.

Care este ieșirea din situația creată? A pune acum problema anulării acordurilor de la Paris, este tîrziu; ele există și nimeni nu va accepta aceasta. A pune problema ieșirii din N.A.T.O. a Republicii Federale Germane este de asemenea un lucru nerealist, aceasta ar suna ca un ultimatum din partea noastră. Noi nu punem această problemă. De aceea, pornind tocmai de la situația reală care s-a creat astăzi, guvernul sovietic a și făcut propunerea cu privire la stabilirea de relații diplomatice cu Republica Federală Germană și la crearea de condiții pentru dezvoltarea favorabilă a comerțului între noi și în această privință noi avem posibilități foarte mari.

Republica Federală Germană, care are o industrie puternică, ar putea să primească comenzi avantajoase din partea Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică este bogată în materii prime minerale și în materii prime agricole. De aceea, țările noastre — Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană — nu sînt concurente. Nu cu toate statele din Occident puteți avea asemenea condiții favorabile pentru relații economice, comerciale, cum puteți avea cu țara noastră. Comerțul este o chestiune benevolă. Aveți mărfuri, pe care vreți să le vindeți, pe care vă este avantajos să le vindeți — vindeți-le. Noi procedăm la fel. Dacă nu este în avantajul dumneavoastră să dezvoltați comerțul cu noi — nu trebuie s-o faceți. Noi ne putem dispensa. Economia noastră se va dezvolta cu succes și fără comerțul cu Germania occidentală. Spun acest lucru — și dumneavoastră o știți de asemenea — pentru că Țara Sovietică este atît de vastă încît ea are și propria ei industrie puternică și materiile ei prime minerale, materii prime agricole, are o clasă muncitoare glorioasă și o țărănime colhoznică, cadre bune de oameni de știință și ingineri. Dar dacă am avea relații comerciale cu dumneavoastră, aceasta ar contribui la dezvoltarea economiei atît a Țării Sovietice cît și a Republicii Federale Germane.

Problema relațiilor culturale. Cred că nici nu trebuie să se vorbească mult despre această problemă, deoarece este evident că astfel de relații sînt în folosul dezvoltării multilaterale a relațiilor noastre.

Iată poziția noastră. Iau asupra mea în-

(continuare în pag. a 4-a)

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane

(urmare din pag. 3-a)

drăzneala de a spune că stimații noștri parteneri nu sînt gata să ducă în prezent tratative și să realizeze un acord în problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale, precum și culturale ; dacă ei vor să aștepte, eu consider că se poate aștepta. — nu ne suflă Crivățul în față, deși eu cred că este puțin probabil ca continuarea unei astfel de situații cînd lipsesc relațiile diplomatice între țările noastre mari, să fie rezonabilă. Interesele poporului german și interesele popoarelor Uniunii Sovietice cer normalizarea relațiilor dintre țările noastre. Aceasta ar permite să ne cunoaștem mai bine unul pe celălalt, ar permite să se înlăture neîncrederea. Toate acestea ar constitui o premiză pentru reunificarea statului german. Cunoaștem poziția dumneavoastră. Sîntem însă interesați împreună cu dumneavoastră în normalizarea relațiilor, în micșorarea încordării. De aceea ar fi utilă stabilirea unui contact între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană. In ce condiții să se facă aceasta — nu noi trebuie să vă sugerăm. Dacă o veți dori, veți găsi căile pentru aceasta.

Guvernul sovietic are un singur țel — asigurarea păcii în lumea întreagă. Noi nu căutăm alte căi decît acelea care duc la stabilirea unor relații de prietenie și nu vrem ca aceste relații să fie îndreptate împotriva altor state— Anglia, Franța, Statele Unite sau împotriva oricărui alt stat. Considerăm că aceasta nu este politica noastră. Uniunea Sovietică vrea să stabilească cu Republica Federală Germană relații normale, de prietenie și dorim să stabilim aceleași relații între statul nostru și Marea Britanie, între statul nostru și Franța, între statul nostru și Statele Unite ale Americii, cu toate celelalte țări ale lumii.

Declarația lui V. M. Molotov

ministrul Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută la 10 septembrie 1955 de V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Ne-am întrunit la această conferință, care poate ar fi putut avea loc ceva mai devreme. În orice caz, în momentul de față, tratativele care au început aici nu pot fi în nici un caz considerate ca fiind insuficient de actuale pentru a nu examina problemele care ne stau în față. Întrucît însă ne-am întîlnit pentru prima oară, noi trebuie firește să avem grijă mai ales să ne înțelegem unii pe alții, să exprimăm sincer ceea ce gîndim și simțim și să ne străduim să găsim posibilități de apropiere între noi care să corespundă într-adevăr atît intereselor poporului sovietic cît și intereselor poporului german.

Cu acest prilej, aș vrea să vorbesc nu atît în calitate de ministru al Afacerilor Externe, cît în calitate de simplu om sovietic. Totodată pot să spun de la început că iscălesc cu amîndouă mîinile ceea ce tocmai a spus tovarășul Hrușciov.

Noi, oamenii sovietici, nu putem rămîne indiferenți cînd se compară atrocitățile ocupanților hitleriști pe teritoriul nostru cu acțiunile trupelor sovietice care au apărat cu cinste patria lor în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Apărîndu-se împotriva agresorului, ele au fost nevoite în cursul ostilităților să ia măsuri militare, de care era cu neputință să se dispenseze. Este absolut evident că aceste măsuri militare ale trupelor sovietice pe teritoriul Germaniei nu pot fi comparate cu atrocitățile cotropitorilor pe teritoriul sovietic. Aceasta ar fi o înjosire pentru poporul sovietic. Sper că noi putem găsi în problema aceasta un limbaj comun în cadrul tratativelor.

Este necesar în prezent să reamintim că în 1945, cînd în cursul operațiunilor militare trupele sovietice au pătruns pe teritoriul Germaniei, ele au făcut în linii generale același lucru ca și trupele americane și engleze. Bineînțeles, a existat totuși o deosebire între trupele sovietice și celelalte trupe aliate, întrucît trupele sovietice mergeau înainte preluind asupra lor sarcina biruirii principalelor greutăți ale războiului. Acest lucru se explică prin faptul că înainte de aceasta, de aproape patru ani, războiul se desfășura pe teritoriul nostru, pe teritoriul sovietic și armata sovietică a acționat cu rapiditatea și hotărîrea cuvenite pentru a grăbi sfîrșitul războiului.

Aici este cazul să amintim nu numai ceea ce au făcut trupele sovietice pentru patria lor, ci și ceea ce au făcut pentru poporul german.

Cancelarul federal ne-a spus că nu trebuie identificați Hitler și hitlerismul cu poporul german. Cu aceasta sîntem întru totul de acord. Ne reamintim bine cuvintele rostite de I. V. Stalin încă la începutul anului 1942 că hitlerii vin și se duc, dar poporul german, statul german rămîne. Aceste cuvinte exprimă gîndurile profunde ale tuturor oamenilor sovietici.

Nu este oare un fapt incontestabil că nici poporul german n-ar fi avut de suferit dacă n-ar fi fost agresiunea armatei hitleriste împotriva Uniunii Sovietice ? Nu este oare un fapt că poporul german nu s-a putut elibera singur de Hitler și hitlerism ? Oamenii sovietici ar fi fost mult mai bucuroși dacă încă înaintea celui de al doilea război mondial, poporul german s-ar fi eliberat de Hitler și de hitlerism. Dar poporul german n-a putut să facă atunci aceasta.

Cancelarul federal mi-a spus ieri că el nu l-a văzut niciodată pe Hitler și că dacă l-ar fi văzut pe Hitler, l-ar fi sugrumat cu propriile sale mîini. Noi înțelegem, firește, aceste sentimente ale domnului Adenauer. În acest caz înțelegeți-ne și pe noi, oamenii sovietici, înțelegeți însemnătatea acelei fapte istorice care a fost înfăptuită de armata noastră. Înțelegeți că armata noastră sovietică a fost eliberatoarea poporului german de sub jugul fascismului, de sub jugul hitlerismului.

Nu mă îndoiesc că domnul Adenauer n-a vrut să spună nimic jignitor atunci cînd a amintit de operațiunile militare ale armatei noastre care a intrat la sfîrșitul războiului pe teritoriul german. Dar, totuși, noi avem dreptul să spunem că trupele sovietice aducind uriașe jertfe au intrat în Germania ca eliberatoare ale poporului sovietic și, totodată, ca eliberatoare ale poporului german.

Știți bine că poporul nostru a adus multe jertfe și pentru eliberarea altor popoare din Europa.

Trec acum la problemele care au fost supuse examinării noastre

Ce a propus guvernul sovietic ? Guvernul sovietic a propus și propune stabilirea de relații diplomatice normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Despre acest lucru a vorbit ieri clar și precis — și șeful delegației sovietice, tovarășul Bulganin, iar astăzi și tovarășul Hrușciov. Aceasta ar servi ca o bază bună pentru dezvoltarea relațiilor economice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană precum și pentru dezvoltarea relațiilor culturale. Noi știm că Republica Federală Germană este de acord ca tratativele să fie consacrate acestor probleme, precum și altor probleme legate de această chestiune.

Șeful delegației Republicii Federale Germane a propus la rîndul său să se discute de asemenea problema referitoare la foștii prizonieri de război, condamnați de justiția sovietică pentru crime deosebit de grave comise în timpul războiului, adică de fapt despre un anumit grup de criminali de război, și a doua problemă — în legătură cu restabilirea unității Germaniei.

Astăzi, domnul cancelar a spus aici că însăși cuvîntul „prizonieri de război" n-a fost amintit în declarația sa de ieri. Este foarte just. N-au fost pomenite de asemenea nici cuvintele „criminali de război". Acest fapt este de asemenea just. Dar despre cine vorbim ? În ce constă această problemă ridicată de delegația R.F. Germane ? La noi există cîteva mii de criminali de război condamnați care au săvîrșit crime de o sălbăticie nemaipomenită împotriva poporului sovietic, împotriva păcii și umanității. Nu deținem pe nimeni altcineva. Tocmai despre aceștia este vorba întrucît această problemă a fost ridicată în fața guvernului sovietic.

Am ascultat cu satisfacție observațiile făcute atît de cancelar cît și de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane care au spus că ei înțeleg sentimentele poporului sovietic indignat pînă în adîncul sufletului de crimele și atrocitățile săvîrșite împotriva oamenilor sovietici de cotropitorii și criminalii de război.

Nu credem că întregul popor german consideră această problemă, adică chestiunea modului în care trebuie să se procedeze cu criminalii de război înveterați sus-amintiți, ca o problemă principală sau primordială pentru reglementarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Pe de altă parte însă, nu putem să nu recunoaștem că această problemă, problema referitoare la criminalii de război interesează atît Republica Federală Germană, cît și Republica Democrată Germană. Și dacă dvs. ați fi de acord să discutați această chestiune împreună cu reprezentanții R. D. Germane, aceasta s-ar putea face. Noi presupunem însă că în actualele condiții, este puțin probabil ca delegația R.F.G. să considere aceasta ca oportun. Noi trebuie să ținem cont de aceasta.

A fost ridicată, de asemenea, o altă problemă — problema restabilirii unității Germaniei. Noi, oamenii sovietici, înțelegem perfect de bine cît de importantă este această problemă pentru poporul german.

În această ordine de idei nu putem să nu spunem că în prezent s-au creat greutăți serioase în această problemă din cauza acordurilor de la Paris. De cîte ori Uniunea Sovietică a declarat și a avertizat la timpul său că încheierea acestor acorduri nu corespunde cîtuși de puțin intereselor restabilirii unității Germaniei, că aceasta va constitui un obstacol care recent nu exista încă și care putea fi evitat ! Nu numai oamenii sovietici, ci și un număr foarte mare de germani precum și oameni din alte țări înțeleg perfect de bine că participarea Germaniei occidentale la grupările militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a altor state europene iubitoare de pace și înfăptuirea remilitarizării Germaniei occidentale, nu constituie o cale pe care se poate păși la restabilirea unității Germaniei.

Îngăduiți-mi să-mi exprim speranța că nu va trece multă vreme și aceasta va deveni clar pentru majoritatea poporului german. Faptul că în prezent ne aflăm într-o perioadă de micșorare a încordării internaționale, constituie un indiciu în favoarea unei asemenea supoziții.

Îngăduiți-mi de asemenea să spun că problema reunificării Germaniei nu poate fi rezolvată în mod just dacă germanii înșiși nu-și vor uni eforturile și nu vor porni la rezolvarea acestei chestiuni. S-a spus pe bună dreptate că cele patru puteri au de asemenea obligații în această privință. În ceea ce privește Uniunea Sovietică, guvernul sovietic, noi înțelegem foarte bine aceasta. Și totuși restabilirea unității Germaniei este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși. Fără aceasta, fără ca germanii să găsească un limbaj comun în această chestiune, nu vor fi învinse greutățile care există.

Aici s-a spus că delegația Republicii Federale Germane nu formulează nici un fel de „condiții preliminare". Noi înțelegem aceasta în sensul că nu se formulează nici un fel de condiții preliminare pentru stabilirea relațiilor diplomatice între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică. Noi am saluta o asemenea declarație clară a cancelarului federal. În acest sens noi salutăm și declarația făcută astăzi de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, domnul von Brentano, care s-a pronunțat negativ în legătură cu așa-numitele „condiții preliminare". Însă declarația făcută ieri de cancelarul federal care a spus că atît problemele ridicate în propunerile guvernului sovietic, cît și problemele ridicate în declarația cancelarului federal trebuie rezolvate „ca un singur tot" nu înseamnă în felul ei nimic altceva decît o „condiție preliminară".

Trebuie oare înțeleasă această declarație în sensul că relațiile diplomatice dintre Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică nu vor putea fi stabilite atîta timp cît nu va fi rezolvată problema criminalilor de război și problema unificării Germaniei ?

Dacă vom aștepta rezolvarea simultană a trei, patru sau și mai multe probleme, care au fiecare însemnătatea lor, se naște întrebarea dacă aceasta ar corespunde intereselor popoarelor sovietic și german, sau dacă aceasta, dimpotrivă, va fi în contradicție atît cu interesele poporului german cît și ale poporului sovietic ?

Credem că rezolvind aceste probleme rînd pe rînd vom obține rezultate mai bune. Amînînd însă rezolvarea unei probleme pînă la rezolvarea celorlalte probleme, tergiversăm rezolvarea fiecăreia din aceste probleme.

Noi presupunem că stabilirea de relații diplomatice corespunde în condițiile actuale atît intereselor Uniunii Sovietice, cît și în egală măsură intereselor Republicii Federale Germane. Am putea rezolva această problemă chiar astăzi dacă acest lucru este considerat oportun de către guvernul Republicii Federale Germane. Aceasta ne-ar oferi posibilitatea pentru o nouă îmbunătățire a relațiilor și pentru examinarea tuturor celorlalte probleme. Or, amînarea rezolvării problemei stabilirii de relații diplomatice normale, ca și orice încercare de a o rezolva doar pe jumătate nu-și atinge scopul și este cu totul inoportună

Cred că dacă ne-am fi întîlnit cu cinci ani în urmă atmosfera ar fi fost mai favorabilă decît acum, după zece ani de la terminarea războiului Dar și acum desigur, se poate proceda în diferite feluri.

Guvernul sovietic a hotărît să ia inițiativa în această chestiune, în chestiunea întîlnirii reprezentanților celor două state. Credem că acest lucru îl va înțelege just și delegația Republicii Federale Germane. Rămîne să mă alătur cuvintelor rostite înaintea mea și anume că dacă Republica Federală Germană consideră necesar să mai amîne încă pe o perioadă oarecare rezolvarea problemei pe care o examinăm, așa să fie.

Vreau să mă opresc încă asupra însemnătății pe care o are pentru problemele examinate de noi recenta conferință de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Nu trebuie să existe îndoială că ea constituie o bună premiză pentru îmbunătățirea relațiilor dintre statele noastre și pentru rezolvarea problemei germane.

În întreaga lume se recunoaște că conferința de la Geneva a constituit în relațiile dintre cele patru state o etapă care corespunde intereselor întăririi păcii și intereselor îmbunătățirii relațiilor între state. Și totuși avem prilejul să citim în unele ziare din Germania occidentală și nu numai din Germania occidentală, că conferința de la Geneva ar fi dat unele rezultate nefavorabile pentru Republica Federală Germană și pentru poporul german Nu putem fi de acord cu aceasta. Acest lucru îl pot gîndi numai acei care nu vor destinderea relațiilor internaționale și care acționează în sens contrar.

Îmbunătățirea pe care o putem constata în prezent în relațiile dintre cele patru puteri creează o situație mai favorabilă pentru reglementarea problemelor rămase nesoluționate după război. Totodată, acest fapt favorizează rezolvarea cu succes a problemei germane.

Însăși actualele tratative dovedesc că relațiile dintre statele noastre încep să se îmbunătățească. Aceste tratative trebuie să contribuie la slăbirea încordării internaționale. Toate acestea corespund atît intereselor poporului sovietic, cît și intereselor poporului german.

Declarația lui W. Hallstein

secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al R. F. Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres) — TASS transmite declarația făcută de W. Hallstein, secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al R F. Germane, făcută la 10 septembrie 1955.

Domnul cancelar federal a salutat deja faptul că guvernul sovietic și-a exprimat în nota sa din 7 iunie interesul față de stabilirea unor relații mai trainice în domeniul comerțului între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

În decursul ultimilor ani Republica Federală a reușit să-și refacă în mare măsură economia complect distrusă și dezorganizată în urma înfrîngerii, și să realizeze un volum considerabil al comerțului exterior cu cea mai mare parte a țărilor care fac comerț. Această dezvoltare a arătat totodată ce însemnătate are stabilirea unor bune relații economice între națiuni pentru bunăstarea generală, precum și pentru îmbunătățirea relațiilor politice.

Pe de altă parte nu se poate trece cu vederea faptul că una din premizele unor relații comerciale de lungă durată și reciproc avantajoase este atmosfera încrederii reciproce. Guvernul federal pornește de la speranța că tratativele care au loc aici vor contribui la crearea acestor premize pentru reînviorarea comerțului tradițional între Republica Federală și Uniunea Sovietică.

Pe lîngă aceasta trebuie să ne dăm seama că relațiile noastre comerciale normale au fost întrerupte timp de mulți ani, deși în ultimii ani au avut loc tranzacții izolate pe bază de avantaj reciproc În decursul acestei întreruperi, de ambele părți s-au produs schimbări simțitoare în premizele materiale și structurale ale schimbului de mărfuri între țările noastre, mai ales ca urmare a politicii de industrializare din Uniunea Sovietică. De aceea vom trebui să stabilim prin eforturi comune ce posibilități practice există pentru reînvierea schimbului de mărfuri într-un volum satisfăcător pentru ambele părți. Pentru aceasta ar fi necesar tratative cu guvernul sovietic asupra caracterului și volumului unui astfel de schimb de mărfuri.

A treia ședință a delegațiilor guvernamentale ale U. R. S. S. și R. F. Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres).—TASS transmite : La 12 septembrie, ora 16 (ora Moscovei) a avut loc cea de a treia ședință a delegațiilor guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane.

La ședință V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane au făcut comunicări despre rezultatele întrevederii miniștrilor Afacerilor Externe, care a avut loc în conformitate cu hotărîrea luată la cea de-a doua ședință a delegațiilor guvernamentale.

În legătură cu comunicările miniștrilor Afacerilor Externe a avut loc un schimb de păreri între N. A. Bulganin, conducătorul delegației guvernamentale a U.R.S.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cancelarul federal K. Adenauer, conducătorul delegației guvernamentale a R. F. Germane, K. Schmid, vicepreședinte al Comisiei pentru Afacerile Externe a Bundestagului și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

S-a hotărît să se continue schimbul de păreri la următoarea ședință, care va avea loc la 13 septembrie ora 10 dimineața.

Intrevederea între V. M. Molotov și H. von Brentano

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite : În conformitate cu hotărîrea adoptată în cursul tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane, la 12 septembrie ora 10 (ora Moscovei) a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. o întrevedere între V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane.

Miniștrii se ocupă cu pregătirea unor propuneri concrete, ținînd seama de schimbul de păreri care a avut loc în cursul tratativelor.

La ora 16 (ora Moscovei) are loc ședința delegațiilor guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane.

Recepția oferită de N. A. Bulganin

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite : In seara zilei de 12 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Marele Palat al Kremlinului o recepție în cinstea cancelarului federal al Republicii Federale Germane, dr. K. Adenauer.

La recepție au fost de față cancelarul K. Adenauer, membrii delegației guvernamentale a R. F. Germane și persoanele care însoțesc delegația.

Din partea sovietică, la recepție au fost de față N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, miniștri ai U.R.S.S., militanți pe tărîm social, oameni de știință, scriitori, artiști, reprezentanți ai presei.

Printre oaspeți se aflau șefii mai multor reprezentanțe diplomatice acreditați la Moscova, ziariști străini.

În timpul recepției, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și cancelarul federal K. Adenauer, au rostit cuvîntări.

După ce a arătat că tratativele între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane se apropie de sfîrșit, N. A. Bulganin a spus :

Se nu anticipăm acum rezultatele definitive ale tratativelor. Lucrurile își urmează cursul. Dar sînt de părere că totul se va termina bine. Nu degeaba se spune că cu răbdare și muncă învingi totul (aplauze).

— Dar, a continuat N. A. Bulganin, de pe acum se poate spune că vizita aici la Moscova a domnului cancelar federal și întîlnirea noastră cu d-sa, precum și cu domnul ministru al Afacerilor Externe al Republicii Federale și ceilalți stimați oaspeți ai noștri, va avea o foarte mare importanță pentru stabilirea de relații diplomatice normale prietenești între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Tratativele noastre cu dvs., domnule cancelar, domnilor — a spus N. A. Bulganin — au o însemnătate deosebită pentru popoarele noastre deoarece am stat într-adevăr sincer de vorbă cu dvs.

— Și avem despre ce vorbi — a remarcat N. S. Hrușciov.

— În orice caz — a continuat N. A. Bulganin — am muncit bine procedînd în mod sincer la un schimb de păreri. Toate acestea sînt bune. Nu sînt pesimist. Privesc lucrurile optimist și sînt convins, domnule cancelar, că totul va merge bine.

— Dacă va exista dorință din ambele părți — a remarcat N. S. Hrușciov.

— Cred, — a spus mai departe N. A. Bulganin — că soluționarea pozitivă a acelor probleme pe care le-am discutat cinstit și sincer va avea o mare importanță pentru soluționarea tuturor problemelor referitoare la relațiile dintre țările noastre și sînt destule probleme de acest fel.

Aș dori domnilor să știți că guvernul Uniunii Sovietice nu duce un joc ci o politică externă sinceră de pace îndreptată spre întărirea păcii în lumea întreagă (aplauze furtunoase).

— Ridic acest pahar — a spus în încheiere N. A. Bulganin — pentru stabilirea de relații diplomatice normale, prietenești, între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și pentru promotorii acestei politici — pentru liderii Republicii Federale Germane, pentru liderii Uniunii Sovietice (aplauze furtunoase).

Răspunzind, cancelarul federal K. Adenauer a spus :

— Domnilor ! În ultimele zile am avut cu conducătorii guvernului sovietic discuții cinstite, foarte sincere, uneori chiar tăioase. Vecinul meu din dreapta domnul Hrușciov spune foarte sincer ceea ce gîndește și pe acest om te poți bizui.

Subliniind în continuare că președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin a organizat într-un chip minunat vizita la Moscova a delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane, domnul Adenauer a spus :

— Ne vom întoarce în patrie cu convingerea că vizitarea Moscovei a fost un lucru folositor și ne-a lăsat multe impresii plăcute. În ziare ați citit multe despre tratativele noastre. Ceea ce se scrie în ziare este deseori just dar nu întotdeauna. Aș dori să spun că aici, în văzul dvs. noi am dus tratative foarte importante și hotărîtoare.

Ridic paharul pentru relații bune între noi, nu numai diplomatice — diplomații nu sînt întotdeauna cei mai buni prieteni — dar și pentru relații diplomatice.

In sănătatea popoarelor sovietic și german (aplauze).

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite : La 12 septembrie, M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Moscova, l-a primit pe dr. K. Adenauer, cancelarul federal al Republicii Federale Germane.

Dr. K. Adenauer a fost însoțit de K. Arnold, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundestagului și de dr. H. Globke, secretar de stat al Cancelariei cancelarului federal.

Dejun oferit de K. Adenauer

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite : La 11 septembrie, șeful delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane, cancelarul federal dr. K. Adenauer, a oferit un dejun într-o vilă din afara orașului.

Din partea sovietică au participat la dejun : N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, N. S. Hrușciov, I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior, A. A. Gromiko și V. S. Semionov, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alții.

La dejun au participat membrii delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane : dr. H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe, dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al Cancelariei cancelarului federal, ambasadorul H. Blankenhorn și alții.

În cursul dejunului, K. Adenauer și N. A. Bulganin au rostit cuvîntări.

Vizitele cancelarului K. Adenauer

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite : La 12 septembrie, K. Adenauer, cancelarul federal al Republicii Federale Germane a vizitat Kremlinul din Moscova și monumentele sale istorice — catedralele Sfinții Arhangheli, Buna Vestire, Adormirea Maicii Domnului și Marele Palat al Kremlinului.

K. Adenauer a vizitat de asemenea biserica Sf. Vasile. Aici se desfășoară în prezent mari lucrări de restaurare, despre care specialiștii sovietici i-au vorbit pe larg cancelarului federal.

În aceeași zi, K. Adenauer a vizitat galeria de stat „Tretiakov". El s-a interesat îndeosebi de operele maiștrilor ruși pictori de icoane.

K. Adenauer a fost însoțit de K. Arnold, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundestagului, K. Schmid, vicepreședinte al Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundestagului dr. H. Globke, secretar de stat al Cancelariei cancelarului federal, dr. E. Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

Delegația guvernamentală a R. F. Germane a fost însoțită de N. T. Fedorenko, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și de F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Scurte știri

- La 12 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., au primit pe senatorii americani Dworshak, Kefauver, Malone cu soția, Frear și Young cu care au avut o îndelungată convorbire.
- La invitația agenției TASS, la 10 septembrie a sosit la Moscova un grup de redactori ai celor mai importante ziare daneze.
- La 10 septembrie, delegația agricolă sovietică, care a vizitat timp de două săptămîni Canada, a părăsit Ottawa, plecînd pe calea aerului spre patrie, via New York-Paris-Praga.
- După cum relatează ziarul „Zafer" la 10 septembrie ministrul Afacerilor Interne al Turciei Namik Gedik a demisionat. Etem Menderes, ministrul Apărării Naționale a fost numit ministrul ad-interim al Afacerilor Interne al Turciei.
- Tribunalul Republicii Populare Chineze și organele administrative de resort au hotărît să elibereze înainte de termen și să expulzeze din țară 10 americani care fuseseră condamnați pentru violarea legilor Chinei.
- Corespondentul ziarului „Delhi Times" anunță că S.U.A. intenționează să acorde o sumă de 7 milioane de dolari guvernului Portugaliei pentru „cheltuielile legate de apărarea teritoriului Goa și a celorlalte posesiuni portugheze din India".
- După cum transmite postul de radio Stockholm, la 11 septembrie a sosit în Suedia primul grup de turiști sovietici care vor vizita o serie de orașe și Expoziția industrială.
- După cum anunță agenția France Presse a fost creată o nouă grupare de forțe armate, condusă de comandantul forțelor armate din Europa ale Uniunii Atlanticului de nord. Această grupare va fi cantonată în Italia de nord. Ea va cuprinde aproximativ 5.000 de soldați, în cea mai mare parte militari americani retrași din Austria.

Această grupare va fi denumită „forțele armate operative ale Uniunii Atlanticului de nord în zona de sud a Europei".

CULTURĂ FIZICĂ

Presa engleză despre rugbiștii romîni

LONDRA 12 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, echipa de rugbi a orașului București și-a încheiat sîmbătă turneul pe care l-a întreprins în Anglia.

Intr-un comentariu semnat de George Williams pe marginea turneului echipei noastre, agenția Reuter transmite : „Membrii Uniunii de rugbi sînt martorii răspîndirii acestui sport în toate colțurile lumii. Franța l-a învățat de la englezi și, datorită locului de frunte pe care-l ocupă în rugbiul internațional, Marea Britanie are de învățat de la ea. Acum o altă țară europeană apare pe primul plan al rugbiului mondial : Romînia. Recent o selecționată a orașului București și-a încheiat scurtul său turneu în Marea Britanie. Nivelul jocului demonstrat de rugbiștii romîni egalează pe cel al oricărei bune echipe britanice. Dar ce a impresionat mai mult la ei a fost dorința de a învăța. Anul trecut, Clem Thomas, membru al echipei Țării Galilor, care a vizitat Bucureștiul cu echipa Swansea, a oferit federației romîne o carte scrisă de antrenorul Danie Craven. În meciul disputat săptămîna trecută cu Swansea s-a observat în ce măsură și-au însușit romînii, în numai 12 luni, arta jocului de pase rapide în atac. Romînii au intenția să organizeze anul viitor o competiție internațională la București cu participarea celor mai bune echipe din Praga, Paris, Londra, Cardiff și Swansea. Romînia este pentru intensificarea întîlnirilor internaționale".

Autorul comentariului face apoi un scurt istoric al rugbiului în Romînia arătînd că între 1920—1939, cînd echipele erau alcătuite mai cu seamă din studenți, romînii au susținut o serie de meciuri cu echipele franceze, care în mod obișnuit cîștigau ușor. Astăzi — scrie George Williams — rugbiul a devenit un sport popular în rîndurile muncitorilor industriali ; există un campionat cu două divizii la care participă 27 de echipe.

Numeroase cluburi britanice au adoptat concepția romînilor în ce privește antrenamentul pentru desăvîrșirea pregătirii fizice.

În cronica sportivă a postului de radio Londra se spune : „Echipa din R.P.R. s-a prezentat într-o superbă condiție fizică. Din cele trei meciuri susținute în opt zile a cîștigat unul, a făcut un joc egal iar unul l-a pierdut, realizînd un golaveraj favorabil de 31—18. Rezistența și viteza jucătorilor romîni au fost factorii de bază a frumoaselor rezultate obținute în acest scurt turneu. Fundașul Penciu a fost de departe cel mai bun jucător al oaspeților. Excelent la loviturile de picior, posedind o viteză debordantă.

Credem că stabilirea relațiilor romîno-britanice în domeniul rugbiului nu poate fi decît folositoare sportului cu balonul oval atît în Marea Britanie cît și în Republica Populară Romînă".

Campionatele Europene de Tir

Pe poligonul de la Tunari au continuat luni întrecerile din cadrul Campionatelor Europene de Tir.

In proba de pistol viteză titlul de campion al Europei a revenit trăgătorului E. Cerkasov (U.R.S.S.) care a realizat 587 puncte. El a învins la baraj pe coechipierii săi V. Sorokin și Nasonov clasați în ordine pe locurile următoare cu cîte 587 puncte. Reprezentantul R.P.R., maestrul emerit al sportului Gh. Lichiardopol a ocupat locul 4 cu 580 puncte Trăgătorii sovietici au repurtat victoria și pe echipe, totalizînd 2339 puncte. Pe locul doi s-a clasat echipa Finlandei cu 2279 puncte, urmată de echipele R. P. Ungare, R.P.R., R. Cehoslovace, R. P. Polone și R. P. Bulgaria.

Trăgătorii sovietici au cucerit cel de al treilea titlu european al zilei în proba de talere pe echipe (200 bucăți). Echipa U.R.S.S. a totalizat 766 puncte, urmată în ordine de echipele R P. Ungare cu 751, R. P Polonă 748, R. Cehoslovacă 747, R.P.R. 737, Germania 729 și R. P. Bulgaria cu 714.

Astăzi în cadrul Campionatelor Europene de Tir se vor desfășura următoarele probe: armă liberă calibru redus pozițiile culcat și genunchi cîte 40 focuri și ultima manșă la proba de talere individual.

(Agerpres)

INFORMAȚII

- Duminică a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie grupul de 23 activiști sindicali, muncitori și tehnicieni din U.R.S.S., în frunte cu A. A Zaharov, șef de sector în secția internațională a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, care și-au petrecut vacanța în țara noastră.
- Ziariștii germani Madelon Frank, redactor la revista „Frau von Heute" și Alfred Merkwitschka, redactor la ziarul „Freie Erde" din R.D. Germană au părăsit luni dimineața Capitala, înapoindu-se în patrie.

Ziariștii germani au făcut o vizită în țara noastră la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea

- Luni dimineața a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie Anne Vandenhaute, secretară a Asociației de prietenie Belgia-Romînia care la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a făcut o vizită în țara noastră.
- Delegația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, care a vizitat Suedia la invitația Asociației de prietenie Suedia-Romînia, s-a reintors în Capitală.

Din delegație au făcut parte Adrian Baranga, director în I.R.R.C.S, violonista Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R. și pianista Maria Fotino, solistă a Radiodifuziunii romîne.

- Între 12 și 17 septembrie se desfășoară la Londra Congresul internațional de neuropatologie.

Din partea Academiei R.P.R., la acest congres participă acad. A. Kreindler, directorul Institutului de neurologie al Academiei R.P.R.

- Examenul de admitere în școala militară superioară de marină se va ține la Constanța la 20 septembrie 1955. Se primesc absolvenți ai școlilor medii.

Disciplinele de examen sînt următoarele · Limba și literatura romînă, geometria și trigonometria, algebra, fizica, istoria R.P.R.

Cunoștințele cerute la examen corespund programelor analitice în vigoare pentru clasa 10-a a școlilor medii teoretice. Pentru detalii candidații se vor adresa comisariatului militar, în raza căruia domiciliază unde vor depune și cererile de înscriere.

(Agerpres).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52